

635

2-47

Գ. ՂԱՐԻԲՅԱՆ

ՄԻՆԹԵՏԻԿ ԹԱՂԱՆԹՆԵՐԻ
ՕԳՏԱԳՈՐԾՈՒՄԸ
ԲԱՆԶԱՐԱԲՈՒԾՈՒԹՅԱՆ ՄԵԶ

Հայպետհրատ

Գ. Ա. ՂԱՐԻՔՅԱՆ

**ՍԻՆԹԵՏԻԿ ԹԱՂԱՆԹՆԵՐԻ
ՕԳՏԱԳՈՐԾՈՒՄԸ
ԲԱՆՋԱՐԱԲՈՒԾՈՒԹՅԱՆ
ՄԵԶ**

ՀԱՅԳԵՏՀՐԱՏ
ԵՐԵՎԱՆ 1964

Գրքույկում շարադրված են պաշտպանված գյուղատնտեսական շարադրությունների մեջ որպես ծածկոց օգտագործվող սինթետիկ թաղանթների ֆիզիկա-մեխանիկական հատկությունների, ջերմոցներին փոխարինող նոր տիպի կառուցվածքներում (հիմնականաբար) սածիլների աճեցման և թաղանթների օգտագործման տնտեսական արդյունավետության մասին:

Գրքույկը նախատեսված է բանջարաբույծներին, կոլտնտեսականների և սովխոզների բանվորներին համար:

Գյուղատնտեսական մթերքների առատության ստեղծումը գիտություն և արտադրության աշխատողներից պահանջում է բերքատվության բարձրացման նոր ուղիներ, որոնումներ, որոնք ապահովեն արդյունաբերական կենտրոնների, մեծ քաղաքների, բանվորական ավանների բնակչության անխափան մատակարարումը մթերքներով՝ տարվա բոլոր ամիսներին:

Այս խնդրի իրականացման համար առանձնապես կարևոր է վաղ և թարմ բանջարեղենի արտադրությունը: Զերմասեր և բարձրարժեք բանջարանոցային կուլտուրաների աճեցումը, նախած կլիմայական պայմաններին, սեղոնային բնույթ է կրում: Տարվա բոլոր ամիսներին թարմ բանջարեղենի արտադրության համար մեծ նշանակություն ունի պաշտպանված գրունտի բանջարաբուծությունը:

Ըստ Հայկական ՍՍՌ գյուղատնտեսական մթերքների արտադրության և մթերումների միջխտրության տվյալների 1960 թվականին մեր ռեսպուբլիկայի կոլտնտեսություններն ու սովխոզներն ունեցել են 7400 Բմ ջերմատուն և 283 700 շրջանակ ջերմոցային տնտեսություն: Վերջին տարիներին կառուցվել է ևս 3000 Բմ ջերմատուն: Ներկայումս եղած ջերմոցների մոտավորապես 90 տոկոսը գտնվում է Արարատյան դաշտավայրում և բացառապես օգտագործվում է սածիլների աճեցնելու համար, իսկ տարվա մնացած ամիսներին դրանք մնում են անօգտագործելի: Զերմոցային տնտեսության ճիշտ շահագործումը պահանջում է, որ, բացի բաց գրունտի ասածիլներ մատակարարելուց, ջերմոցներն օգտագործվեն նաև

Гарибян Гриша Артасесович
ИСПОЛЬЗОВАНИЕ СИНТЕТИЧЕСКИХ ПЛЕНОК
В ОВОЩЕВОДСТВЕ

(На армянском языке)
Армянское государственное издательство
(Айпетрат), Ереван, 1964

վաղ գաղման և ուշ աշնան ամիսներին
արտադրելու համար:

Բանջարեղենի ընդհանուր արտադրության մեջ պաշտպանված գրունտից ստացվող համախառն բերքի տեսակարար կշռի բարձրացման նշանակության մասին դեռևս Սովետական Միության կոմունիստական պարտիայի կենտրոնական կոմիտեի սեպտեմբերյան պլենումում (1953 թ.) ընկ Ն. Ս. Խրուշչովն ասել է. «Բարձրացնել բանջարաբուծությունը մենք չենք կարող, եթե շատեղծենք լավ ջերմոցա-ջերմատնային տընտեսություն»:

Այստեղից պարզ է, թե որքան մեծ նշանակություն ունեն ջերմոցներն ու ջերմատները բանջարեղենի արտադրության սեզոնայնությունը վերացնելու գործում:

Արարատյան դաշտավայրի պայմաններում բանջարային հիմնական կուլտուրաներից պոմիդորի, տաքդեղի, բազրիջանի և վարունգի մասսայական բերքահավաքը սկսվում է հոպիսի սկզբներից և աշնանային վաղ ցրտահարությունների պատճառով ավարտվում է հոկտեմբերի սկզբներին, իսկ տարվա այն ամիսներին, երբ հնարավոր չէ բաց գրունտից թարմ բանջարեղեն ստանալ, այն պետք է աճեցնել ջերմոցներում, իսկ ձմռան ամիսներին՝ ջերմատներում:

Քնչպես հայտնի է, ջերմոցային առաջատար կուլտուրաներ են պոմիդորը և վարունգը: Սակայն, մեր ռեսպուբլիկայում ջերմոցային պոմիդոր և վարունգ մշակելու փորձերը շատ սակավ են, իսկ Միության տարբեր պայմանների համար մշակված ագրոտեխնիկական միջոցառումները, ինչպես և ընտրված համապատասխան սորտերն առանց տեղական պայմաններում ստուգելու, արտադրության մեջ ներդնել չի կարելի, որովհետև հարավի պայմանները խիստ կերպով տարբերվում են ՍՍՄՄ-ի հյուսիսային շրջանների պայմաններից:

Պաշտպանված գրունտում հիմնականում օգտագործում են ապակեպատ կառուցվածքներ: Սակայն ապակին ունի մի շարք թերություններ. առջև ճկուն չէ, փշրվող է, ծանր է, ունի ոչ բարձր լուսաթափանցիկություն, չի անցկացնում ուլտրամանուշակագույն ճառագայթներ, որոնք այնքան անհրաժեշտ

են բույսերի աճման ու զարգացման համար: Ապակու օգտագործումը պահանջում է ծանր փայտյա, երկաթյա կամ երկաթբետոնե թանկարժեք կառուցվածքներ: Այստեղից էլ անհրաժեշտություն է առաջացել պաշտպանված գրունտի կառուցվածքներում ապակին փոխարինել այլ, ավելի ճկուն, լուսաթափանց և թեթև նյութերով: Քիմիական արդյունաբերությունը արտադրում է սինթետիկ լուսաթափանցիկ թաղանթներ (պոլիամիդային ՊԿ—4 պերֆոլ տեսակի և պոլիէթիլենային), որոնք Միության կոլեկտիվներին և սովխոզների ջերմոցներում օգտագործում են որպես ապակուն փոխարինող ծածկոցներ, նույնիսկ քարանային ոչ մեծ ջերմատներում: Սինթետիկ թաղանթներն ըստ իրենց ֆիզիկա-մեխանիկական հատկությունների առայժմ բավարար դիմացկոն չեն, արագ քայքայվում են: Պոլիամիդային թաղանթը, նայած հաստությանը, կարող է օգտագործվել տարբեր տեղությունում. այսպես, 100 միկրոն հաստության դեպքում՝ մինչև 4 ամիս, 60 միկրոնի դեպքում՝ 40—50 օր, պոլիէթիլենային թաղանթը 60 միկրոն հաստության դեպքում՝ 90—130 օր, իսկ ստաբիլիզացիայի ենթարկված 250 միկրոն հաստության դեպքում՝ մինչև 6 ամիս: Սինթետիկ թաղանթներով ծածկելու դեպքում պահանջվող հիմնականաբային կառուցվածքները 1,5—2 անգամ ավելի էժան են նստում, քան սովորական ապակեծածկ շրջանակներով ջերմոցները: 100 միկրոն հաստություն ունեցող սինթետիկ թաղանթները 50 անգամ թեթև են 3 մմ հաստություն ունեցող ապակուց: Սինթետիկ թաղանթների օգտագործման դեպքում չեն պահանջվում շրջանակներ, այլ պահանջվում են 25—35 աստիճան թեքության տակ կառուցված վերգետնյա երկթեք հիմնականաբային (կարկասներ), որոնց երկու կողմից բացելու ու փակելու համար պահանջվում է մեկ բանվոր և մեկից մեկուկես րոպեի աշխատանք, որը 10-ից 12 անգամ արագ է կատարվում ապակով ծածկված սովորական ջերմոցներից: Մեկ քառակուսի մետր հիմնականաբային նախագծային արժեքը, ներառյալ թաղանթը, կազմում է 1,2—1,5 ռուբլի, որը մոտավորապես երեք անգամ ավելի էժան է ջերմոցային ապակեպատ մեկ շրջանակի արժեքից:

Մեր ռեսպուբլիկայում սինթետիկ լուսաթափանց թա-

ղանթների օգտագործման վերաբերյալ ուսումնասիրություններ չեն կատարվել: Ելնելով այս խնդրի կարևորությունից 1960—62 թվականներին Հայկական ՍՍՌ գյուղատնտեսական մթերքների արտադրության և մթերումների մինիստրության Երկրագործության գիտահետազոտական ինստիտուտի էջմիածնի էքսպերիմենտալ բաղայում այդ ուղղությամբ մեր կողմից տարվել են մանրակրկիտ ուսումնասիրություններ՝ գյուղատնտեսական գիտությունների թեկնածու դոցենտ Ս. Ս. Խաչատրյանի ղեկավարությամբ, որոնց արդյունքները և գործնական առաջարկությունները շարադրված են այս աշխատությունում:

Այստեղ չեն լուսաբանվում պաշտպանված գրունտի բոլոր խնդիրները, այլ շարադրվում են կատարված հետազոտությունների արդյունքները և այն միջոցառումները, որոնք անհրաժեշտ են Արարատյան դաշտավայրի պայմաններում, շտաբացվող գրունտում, սինթետիկ թաղանթների տակ, նոր տիպի հիմնականախցներում պոմիդորի, տաքդեղի, վարունգի հաճիրներ աճեցնելու, ինչպես նաև այդ կուլտուրաներից վաղ բերք ստանալու համար:

ՍԻՆԹԵՏԻԿ ԹԱՂԱՆԹՆԵՐԻ ՏԵՄԱԿՆԵՐԸ ԵՎ ՖԻԶԻԿԱ-ՄԵԿԱՆԻԿԱԿԱՆ ՀԱՏԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ

Պոլիամիդային թաղանթ: Պոլիամիդային թաղանթներից առաջին հիմնականում տարածված է ՊԿ—4 պերֆոլ տեպակի թաղանթը, որի պատրաստման համար որպես հումք ծառայում է պոլիամիդային խեժը՝ կապրոլակտամը: Պոլիամիդային թաղանթն անգույն է, ապակեման, ինչպես ցելոֆանի փաթաթանի նյութը: Այս թաղանթը արդյունաբերության կողմից թողարկվում է 1,24 մետր բայնությամբ, փաթաթված թղթե ձողափայտի (բոբինայի) վրա: Մեկ ձողափայտի վրա փաթաթվում է 300—400 քմ, նայած թաղանթի հաստությանը:

Պոլիամիդային թաղանթն ունի բարձր մեխանիկական ամրություն, որը հասնում է 600—800 կգ/սմ² ըստ լայնության և 150—250 կգ/սմ² ըստ լայնության: Թաղանթը ուղղություններում տարբեր ամրությունը բացատրվում է թաղանթի արտադրության տեխնոլոգիայի առանձնահատկություններով: Պոլիամիդային թաղանթի ներքին լարվածությունը չեզոքանում է ջերմաստիճանի բարձրացման և օդի թթվածնի ազդեցության տակ, որի արդյունքը լինում է այն, որ գլանափաթեթի (նուլոնի) բացելուց որոշ ժամանակ անց թաղանթը նստում է, չափերը փոքրանում են և սեղմվում երկարությամբ՝ 10—11 տոկոս, լայնությամբ՝ 3—7 տոկոս:

Թաղանթը փոփոխվում է նաև օդի ջերմաստիճանի և խոնավության ազդեցության տակ: Բարձր ջերմությունից թաղանթը սեղմվում և նեղանում է, իսկ ցածր ջերմությունից՝ լայնանում: Թաղանթն իր քաշի մինչև 12 տոկոսի չափով ջուր է ներծծում:

Խոնավությունից թաղանթի շափերն ավելանում են, իսկ շորուկայունից՝ փոքրանում: Պետք է նշել, որ բարձր խոնավությունը գրականորեն է ազդում թաղանթի ճկունության վրա և գանդաղեցնում է հնացումը: Այս առանձնահատկությունների պատճառով թաղանթները հիմնականաբանների վրա չի կարելի ամրացնել կոպիտ ձևով (մեխելով): Թաղանթները ծածկոցների վրա պետք է ամրացնել ոչ պակաս 35⁰ անկյան տակ:

Պոլիամիդային թաղանթը գիմանում է մինչև 20⁰ սառնամանիքին, սակայն շատ փառ է տանում ջերմաստիճանի խիստ տատանումները, որի համար չի հանձնարարվում տաք շենքերից միանգամից դուրս բերել ցուրտ տեղ կամ հակառակը: Պոլիամիդային թաղանթը օդի և ջրային գոլորշու նրկատմամբ անթափանցելի է:

Մեկ կիլոգրամ պոլիամիդային թաղանթի արժեքն է 2 ու 64 կոպեկ, նայած թաղանթի հաստությանը, 1 քմ արժե 13—26 կոպեկ: Մեկ քմ տարածություն ծածկելու համար պահանջվում է 1,82 քմ թաղանթ, որը արժե 24—48 կոպեկ:

Պոլիէթիլենային քաղալը: Պոլիէթիլենը բարձր մոլեկուլային պոլիմեր է, որը ստացվում է էթիլեն զազի պոլիմերացման ճանապարհով: Առաջնորդում նրա ստացման համար զբոսաբերական օգտագործվում էր էթիլենային (գիմու) սպիրտը՝ C_2H_5OH : Այժմ քիմիական արդյունաբերությունը այդ նպատակի համար օգտագործում է նավթի միացությունները: Վերջին տարիները քիմիկոսներին հաջողվել է ստանալ պոլիէթիլենային թաղանթ՝ ցածր ճնշման տակ, որը զգալիորեն իջեցնում է թաղանթի ինքնարժեքը, իսկ առաջնորդում այն ստանում էին բարձր ճնշման տակ:

Պոլիէթիլենային թաղանթն անփայլ է, ունի սպիտակավուն կամ թեթև կապտավուն երանգավորում: Զրի, զուրորտ և զազերի համար անթափանց է, ջուր չի ներծծում և դիմացկուն է թթվածնի ազդեցության նկատմամբ:

Պոլիէթիլենային թաղանթի ամրությունը 100 կգ/սմ²-ուց բարձր է, որը բարձրանում է ջերմաստիճանի իջեցման ժամանակ և փոքրանում է ջերմաստիճանի բարձրացումից: Շահագործման ընթացքում թաղանթը լայնանում է կամ նեղանում 1 տոկոսից ոչ ավելի: Թաղանթի գծային ձգվածու-

թյան գործակիցը 0-ից մինչև 50⁰ փոփոխման գեպքում կազմում է 0,012 տոկոս, իսկ ըստ լայնության՝ 0,026 տոկոս:

Պոլիէթիլենային թաղանթը հիմնականաբանների վրա ամրացնելու ժամանակ պետք է նկատի ունենալ միայն նրա երկայնակառ շափի փոփոխությունը: Հիմնականաբանները ծածկելու համար նպատակահարմար է օգտագործել 0,06—0,1 մմ հաստություն ունեցող թաղանթներ, հաստակապես շտաքացվող գրունտում, իսկ 0,12—0,25 մմ հաստություն ունեցող թաղանթները օգտագործել փոքր շափի ջերմատներ ծածկելու համար:

3—4 ամիս օգտագործելուց հետո փոքր անցքերի մեջ փոշու հատիկներ նստելու հետևանքով պոլիէթիլենային թաղանթի թափանցիկությունն իջնում է 15—20 տոկոսով:

Պոլիէթիլենային թաղանթի տարբեր տեսակների 1 կգ-ի արժեքն է 2 ու 40 կոպեկից մինչև 4 ու 30 կոպեկ: 1 քմ տարածություն ծածկելու համար, նայած կառուցվածքին, ծախսվում է 1,4—1,6 քմ թաղանթ: Կառուցվածքի տարրերը չպետք է ունենան սուր անկյուններ, որից թաղանթները շուտ են մաշվում:

Պոլիէթիլենային թաղանթը հիմնականաբանների վրա պետք է ամրացնել $+10^0$ ջերմության պայմաններում, սակայն, հայտնի է, որ հնարավոր է ջերմության իջեցում -20 և ավելի աստիճան. հաշվի առնելով, որ գծային ձգվածության գործակիցը 0-ից մինչև $+10^0$ -ի գեպքում հավասար է 0,018 %-ի, իսկ 0—50⁰-ի գեպքում՝ 0,012 %-ի, ապա թաղանթի շափերի փոքրացումը հասկանալի կլինի $0,018 \% \times 10^0 + 0,012 \% \times 20^0$ 0,42 %: Հետևաբար, հնարավոր շափերի փոքրացումը կլինի 2,5 % + 0,42 % 2,92 %-ի կամ մոտավորապես 3 %-ի, այսինքն՝ մեկ մետր ծածկելու համար պետք է թողնել 3 սմ ավելի թաղանթ: Պոլիէթիլենային թաղանթն արդյունաբերության կողմից թողարկվում է 40-ից մինչև 140 սմ լայնությամբ: Մեկ գլանափաթեթի վրա փաթաթում են 250—350 մետր:

Օպտիկական հատկությունների տեսակետից լուսաթափանցիկ սինթետիկ թաղանթներն ունեն հետևյալ առանձնահատկությունները:

Պոլիամիդային և պոլիէթիլենային թաղանթները լուսաթափանց են արեգակնային սպեկտրի ինչպես տեսանելի, այնպես էլ ուլտրամանուշակագույն և ինֆրակարմիր ճառագայթների համար: Արեգակի սպեկտրի տեսանելի մասը կամ ֆոտոսինթետիկ ակտիվ ճառագայթները պոլիամիդային թաղանթն անց է կացնում 85—90 տոկոսով, այդ տեսակետից գերազանցում է ապակուն, որի թափանցիկությունը սպեկտրի այդ մասի նկատմամբ հավասար է 50 տոկոսի:

Երկու ամիս օգտագործելուց հետո 0,06—0,08 մմ հաստության պոլիամիդային թաղանթի թափանցիկությունն իջնում է մինչև 80 տոկոսի, այսինքն՝ կորցնում է լուսաթափանցիկության 5—10 տոկոսը:

0,06—0,08 մմ հաստության պոլիէթիլենային թաղանթի սկզբնական լուսաթափանցիկությունը սպեկտրի տեսանելի մասում հավասար է 75—85 %-ի, իսկ Կերկու ամիս օգտագործելուց հետո կորցնում է մինչև 15—20 տոկոսը:

Պոլիէթիլենային թաղանթը լույսի թափանցիկությամբ գերազանցում է ապակուն, բայց զիջում է պոլիամիդային թաղանթին: Բնական լույսի հետ համեմատած 0,06—0,08 մմ հաստության պոլիէթիլենային թաղանթն անցկացնում է սպեկտրի ինֆրակարմիր ճառագայթների 80—85 տոկոսը, իսկ պոլիամիդային թաղանթը՝ միայն 10 տոկոսը: Պոլիէթիլենային թաղանթի տակ ջերմահաղորդականությունն ավելի բարձր է, որի հետևանքով գիշերները պոլիէթիլենի տակ ջերմաստիճանը ավելի ցածր է, քան պոլիամիդային թաղանթի տակ:

Արեգակի ուղիղ ճառագայթները պոլիամիդային թաղանթն անց է կացնում 57 տոկոսով, իսկ պոլիէթիլենը՝ 35 տոկոսով, ուր կարևոր նշանակություն ունի բույսերի մեջ շոր նյութերի կուտակման համար:

Ուրտրամանուշակագույն ճառագայթները երկու թաղանթներն էլ անցկացնում են 60—70 տոկոսով. թաղանթները հրնաձայնի 20—30 տոկոսով քիչ են անցկացնում:

Ջերմատներում և ջերմոցներում բույսերի ստացած ճառագայթների սպեկտրալ կազմը նույնպես կապված է ապակու հատկությունից: 3 մմ հաստությամբ սովորական պատուհանի

նի ապակին անցկացնում է հիմնականում երկարալիք կարմիր ու դեղին ճառագայթները և շատ է պահում սպեկտրի կարճալիք ճառագայթները, իսկ ուլտրամանուշակագույն ճառագայթները ապակին բոլորովին չի անցկացնում:

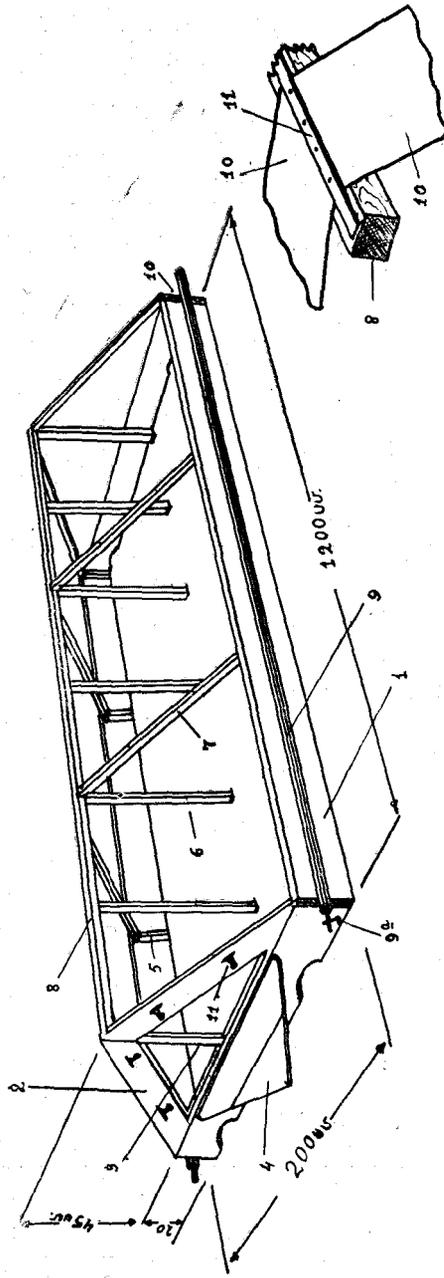
Մինթետիկ լուսաթափանց թաղանթներից բանջարաբուծության մեջ որպես ծածկոց օգտագործում են նաև պոլիբրոմիդինալային լուսաթափանց ստաբիլիզացիայի ենթարկված Բ—118 տեսակի թաղանթը, ացետատ ցելյուլոզային թաղանթը և Չեխոսլովակիայում արտադրվող ապակետիպ լամինատները: Բայց, քանի որ սրանք թանկարժեք են, առայժմ չեն օգտագործվում արտադրության մեջ:

ԳՈՐԾԱԴՐՎՈՂ ԿԱՌՈՒՑՎԱԾՔՆԵՐԸ ԵՎ ԹԱՂԱՆԹՆԵՐԻ ԱՄՐԱՑՄԱՆ ՄԵԹՈԴՆԵՐԸ

Երկթեք ջերմոցները և փոքր չափերի ջերմատները ապակու փոխարեն սինթետիկ թաղանթներով ծածկելու դեպքում նշանակալիորեն թեթևանում և դալիորեն էժանանում են հիմնականաբանների կառուցումները, շրջանակներ չեն պահանջվում, որոնք ջերմոցային տնտեսության մեջ ամենաթանկն են: Վերգետնյա երկթեք հիմնակմախքի լրիվ շինարարական և ներառյալ թաղանթի սրժեքը, ըստ ինժեներ Ֆ. Ա. Եսիևի կառուցվածքի, մեկ ԷՎ-ի համար կազմում է 1,2—1,5 ուլբի: Այս մոտավորապես 3 անգամ էժան է միայն ապակեպատ մեկ շրջանակից:

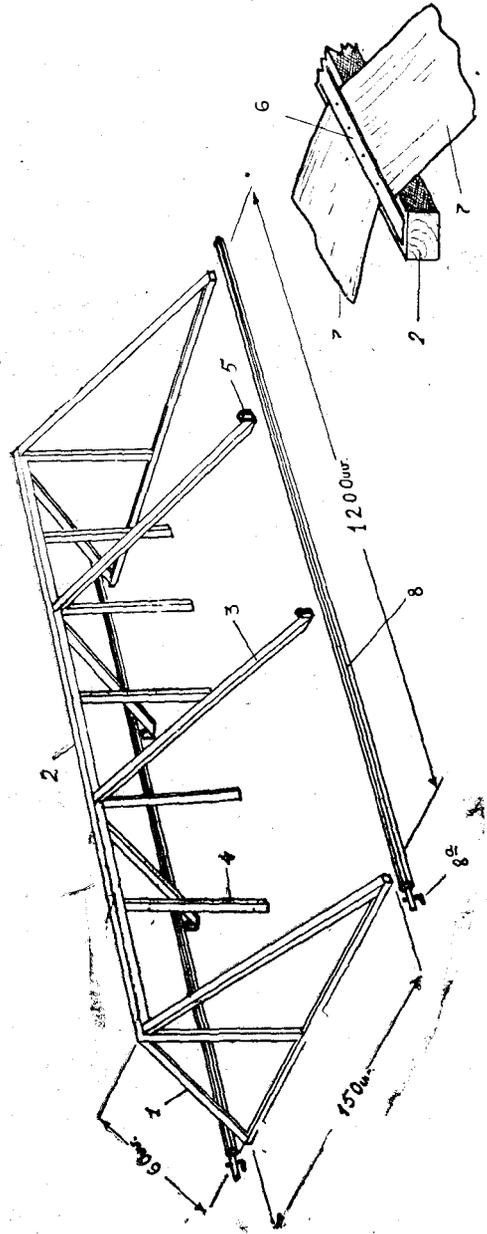
Ներկայումս Գյուղատնտեսական նախագծային պետական ինստիտուտը թողարկել է սինթետիկ թաղանթներով ծածկվող հիմնակմախքների նախագիծ, որը առաջարկվել է կոլտնտեսություններում և սովխոզներում մասսայական շինարարության համար:

Այս հիմնակմախքի երկարությունը 12 մետր է, իսկ լայնությունը՝ 2 մ: Սակայն գործնականում հիմնակմախքի երկարությունը կարելի է անել 10—20 մ, որից ջերմոցի կառուցվածքը չի փոփոխվի: Կարելի է փոփոխել նաև հիմնակմախքի լայնությունը (1,5—1,6—1,8 մ), բայց պոլիամիդային թաղանթով ծածկելու դեպքում թեթևության անկյունը 27—30°-ից

Նկ. 1. Սինթետիկ բաղաձրով ծածկվող երկբևե հիմնակմախի (մալերեք 24 ԲՄ):

1. արկղ՝ 20 սմ լայնության և 3 սմ հաստության տախտակից (28 գծ. մետր), 2. ճակատ, 3. օրագրիչի անցք, 4. օրագրիչի անցքի գոնիկ, 5. արկղի հենակ (5×5×5 սմ չափի), 6. թամբածողի հենակ (5×5×100 սմ չափի), 7. կողային հենակ (5×5×120 սմ չափի), 8. թամբածող (5×5 սմ, 12 գծմ), 9. ձողափայտ (բորբիսա՝ 6×6 սմ, 12,5 մետր ութանկյունանի ձող, 2 հատ), 9 ա. ձողափայտի բռնիչ, 10 սինթետիկ թաղանթ, 10 սինթետիկ թաղանթ, 11. շերտածողիկ:

Նկ. 2. երկբևե վերգեմյա պարզեցված հիմնակմախի (մալերեք 18 ԲՄ): 1. շրջանակ (5×5 սմ, $l=150+55=205$ սմ), 2. թամբածող (5×5 սմ), 3. կողային հենակ (5×5 սմ, $l=95$ սմ), 4. թամբածողի հենակ (5×5 սմ, $l=100$ սմ), 5. ամրացման փայտ (5×5 սմ, $l=30$ սմ), 6. շերտածողիկ, 7. սինթետիկ թաղանթ, 8. ձողափայտ, 8 ա. ձողափայտի բռնիչ:

փոքր շաքար է լինի, իսկ պոլիէթիլենի դեպքում՝ ոչ պակաս 200: Տարբեր թաղանթների համար անկյան թեքության տարբերությունը պայմանավորվում է թաղանթների ֆիզիկական տարբեր հատկություններով:

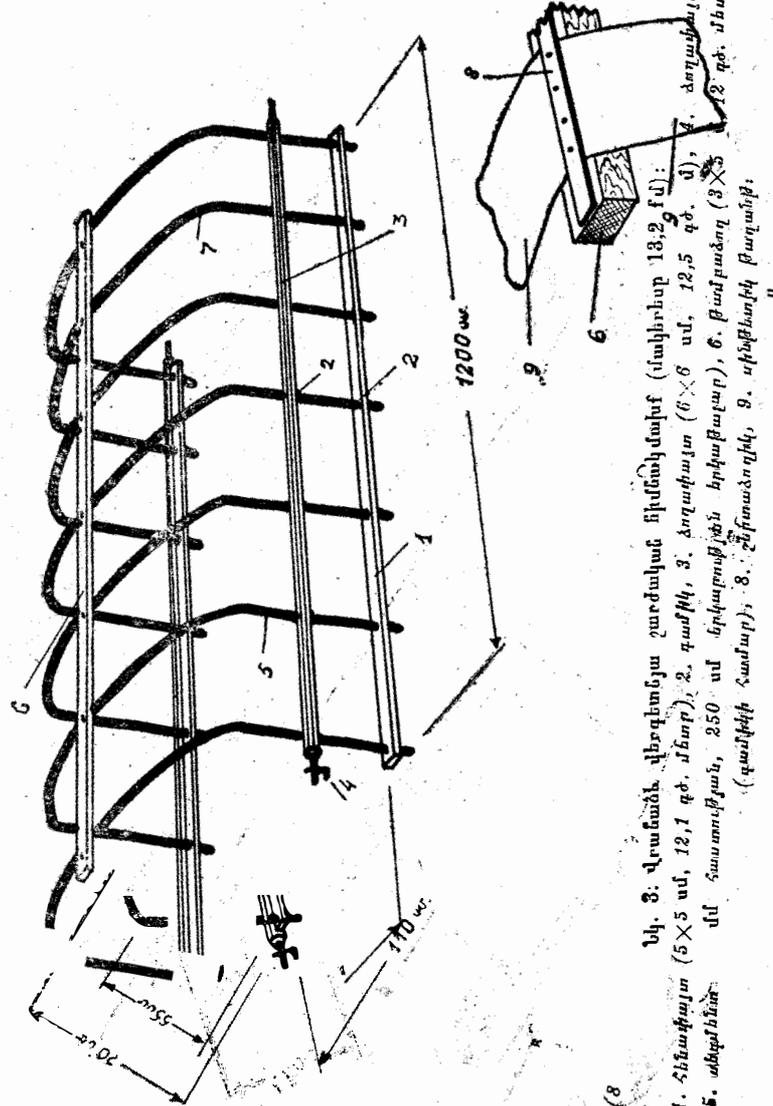
Գյուղացույց ունի ինժեներ Խ. Ա. Եսիևի վերգետնյա երկթեք կառուցվածքի հիմնականախքի սարքեցված ձևը, առանց կողային միացումների (արկղի):

Հատվածական ՍՍՌ-ի Յգորսկի շրջանի «Հաշպլեսիս» կուտրնտեսության ագրոնոմ Ն. Ս. Գոնչարովը առաջարկել է 1,5 մ լայնության, 12 մ երկարության և 0,6 մ բարձրության պարզեցված հիմնականախքի ձև:

Հիմնականախքները տեղաշարժելու և հիմնական վարի աշխատանքները մեքենայացնելու համար մեք կողմից մշակվել է նոր տիպի կառուցվածք, որի հատվածները պատրաստվում են 6—10 մմ հաստություն ունեցող երկաթաբարերից և վերևից ու ներքևից զամիկների օգնությամբ միացվում են 3—5 սմ հաստության փայտյա ձողիկներով: Շահագործումից հետո հիմնականախքը կարելի է լրիվ հավաքել, պահեստավորել կամ տեղափոխել մեկ այլ հողամաս (նկ. 3 և նկ. 4):

Վերգետնյա երկթեք կառուցվածքի հիմնականախքները, համեմատած սովորական ասլակեծածկ ջերմոցների հետ, մթնեցնող փայտյա մասեր քիչ ունեն և լուսաթափանցիկության կորուստը 3 տոկոսից չի անցնում, իսկ սովորական ասլակեծածկ ջերմոցներում մթնեցումը հասնում է 25 տոկոսի և ավելի: Սինթետիկ թաղանթներով ծածկված երկթեք հիմնականախքների օգտագործման դեպքում զգալիորեն կրճատվում է աշխատանքի ծախսումը դրանց բացելու և փակելու վրա և աշխատածամանակի ծախսումն իջնում է մոտ 25 տոկոսով:

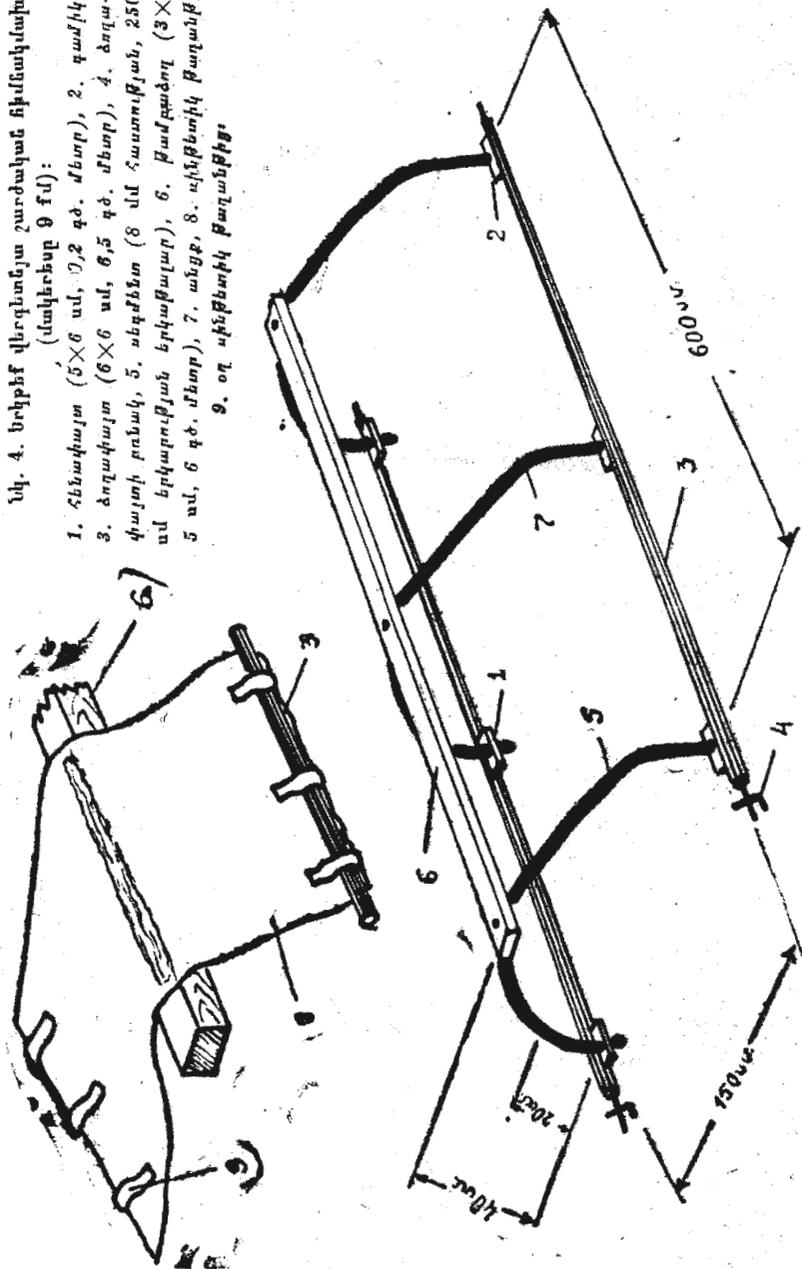
Սինթետիկ թաղանթները երկթեք հիմնականախքների վրա ամրացվում են չուրաքանչուր թեքության վրա ջերմոցի ամբողջ երկարությամբ (12 մ), ամրացվում են վրանաձև, թաղանթի մեկ ամբողջ կտորով: Թաղանթի կտորը կտրվում է հիմնականախքի երկարությունից քիչ ավելի (10—15 տոկոս), և մեկ ծայրն ամրացվում է ձողափայտի (բորինա), իսկ մյուս ծայրը թամբաձողի վրա:

Նկ. 3. Վրանան վերգետնյա շաքարակա հիմնականախք (մակերեսը 18,29 մ²):
 1. հենափայտ (5x5 սմ, 12,1 գծ. մետր); 2. դամբիկ; 3. ձողափայտ (6x6 սմ, 12,5 գծ. մ); 4. ձողափայտի բանակ, մմ հաստության, 250 սմ երկարությամբ երկաթաբարեր; 5. սինթետիկ թաղանթ (զամպիկ համար); 6. թամբաձող (3x3 մմ); 7. անցք (3x3 մմ); 8. շրտածողիկ; 9. սինթետիկ թաղանթ:

Նկ. 4. Ներքեք վերցնելու շարժական հիմնակախիտ (նախերեսը 9 ֆվ):

1. հենափայտ (5×6 սմ, 0,2 գծ. մետր), 2. գառնիկ,
3. ձողափայտ (6×6 սմ, 6,5 գծ. մետր), 4. ձողափայտի բանակ, 5. սեղմնետ (8 սմ հաստության, 250 սմ երկարության երկաթալար), 6. թամբածող (3×5 սմ, 6 գծ. մետր), 7. անցք, 8. սինթետիկ թաղանթ, 9. օղ սինթետիկ թաղանթից:

Պոլիէթիլենային թաղանթն ամրացնելու ժամանակ յուրաքանչյուր 50—70 սմ հեռավորության վրա արվում են 3—4 սմ լայնության ծալքեր, իսկ պոլիամիդային թաղանթի համար՝ յուրաքանչյուր 25—30 սմ հեռավորության վրա: Ծալքերը միմյանց ամրացնում են փոքրիկ մեխերով, որից հետո թաղանթի վրա ամբողջ թամբածողի և ձողափայտի երկարության մեխում բարակ փայտ (սեյկա), որպեսզի թաղանթները չպոկվեն:

Թաղանթները կարելի է միմյանց կպցնել նաև հարթուկով, ինչպես նաև Պ4—5 մարկայի սոսնձով: Պոլիամիդային թաղանթը կպցնելու համար կարելի է օգտագործել նաև ֆենոլի ջրային լուծույթ՝ 1 : 2 հարաբերությամբ:

Ամրացված թաղանթների երկարության մեքու կողմից օղեր են անում (որոնք ամրացնում են սոսնձով) ձողափայտը միջով անցկացնելու համար և վրանի ձևով թաղանթը փոռում են հիմնակմախքի վրա: Հիմնակմախքները բացելիս սինթետիկ թաղանթները փաթաթում են ձողափայտի վրա և բարձրացնում թամբածողի վրա:

Գարնանային վերջին ցրտահարություններն անցնելուց հետո թաղանթները հալվաբում են և պահում չոր պահեստներում կամ փաթաթում ձողափայտի վրա և ծածկում ոչ լուսաթափանց թղթերով, երկու սեզոն օգտագործելու նպատակով:

Սինթետիկ թաղանթների առավելությունը ոչ միայն այն է, որ դրանք փոխարինում են թանկարժեք ապակուն, այլև այն, որ պարզեցնում և որոշ շափով էժանացնում են կառուցվածքը:

ՄԻԿՐՈՎԻՄԱՆ ՏԱՐԲԵՐ ԾԱԿՎՈՑՆԵՐԻ ՏԱԿ ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ ՋԵՐՄՈՑՆԵՐՈՒՄ ԵՎ ՀԻՄՆԱԿՄԱՆՔՆԵՐՈՒՄ

Սինթետիկ լուսաթափանց թաղանթների ֆիզիկա-մեխանիկական հատկությունները (լուսաթափանցիկությունը, ջերմահաղորդականությունը) հիմնակմախքներում, թեթև ծածկոցների տակ առաջացնում են հարուստ միկրոկլիմա:

Սինթետիկ թաղանթների տակ ստեղծվում է օդի բազմաբար ջերմաստիճանն պոլիդորի և տաքոցողի սածիլների աճեցման համար (աղյուսակ 1):

Ապակու և պոլիամիդային թաղանթի տակ օդի ջերմաստիճանը հավասար է լինում, իսկ պոլիէթիլենային թաղանթի տակ ջերմաստիճանը 1—4⁰-ով ցածր է լինում: Դաշտի ցերեկվա միջին ջերմաստիճանի հետ համեմատած սինթետիկ թաղանթների տակ այն 5—15⁰-ով բարձր է լինում: Սինթետիկ թաղանթները մեծ քանակությամբ երկարալիք ճառագայթներ են անցկացնում, որի հետևանքով ցերեկները ժամը 13-ին առավելագույն ջերմաստիճանը բարձրանում է մինչև 41-ի, այս դեպքում անհրաժեշտ է օդափոխել հիմնականախցաները բաց անելով մեկ կամ երկու կողմից:

Ապակու և պոլիամիդային թաղանթի համեմատությամբ պոլիէթիլենային թաղանթը գիշերները բաց է թողնում ավելի շատ ջերմություն, որի հետևանքով վերջինիս տակ նկատվում է ջերմաստիճանի որոշ իջեցում (աղյուսակ 1):

Չափավոր ջերմաստիճանի կուտակումը սինթետիկ թաղանթների տակ նպաստավոր պայմաններ է ստեղծում ջերմասեր կուլտուրաների նորմալ աճման և զարգացման համար: Սինթետիկ թաղանթների տակ հողի միջին ջերմաստիճանը տատանվում է 14,52—21,32⁰-ի միջև, իսկ բաց դաշտում՝ 13,36—17,23⁰, իսկ նվազագույն ջերմաստիճանը հողում, 5 սմ խորության վրա, տարբեր ծածկոցների տակ զգալիորեն բարձր է բաց դաշտի համեմատությամբ (աղյուսակ 2):

Սինթետիկ թաղանթներից թափանցած լույսի քանակությունը, հողում և օդում եղած ջերմության հետ միասին, միանգամայն բավարար է բույսերի ինտենսիվ ֆոտոսինթեզի համար:

Աղյուսակ 3-ի տվյալներից երևում է, որ սինթետիկ լուսաթափանց թաղանթներն ավելի շատ լույս են անցկացնում, քան ապակին: Պոլիամիդային թաղանթն անցկացնում է 73,3—82,2 տոկոս, պոլիէթիլենայինը՝ 63,8—76,3 տոկոս, իսկ ապակին 55,2—68,2 տոկոս՝ լույսի բնական պայծառությունից:

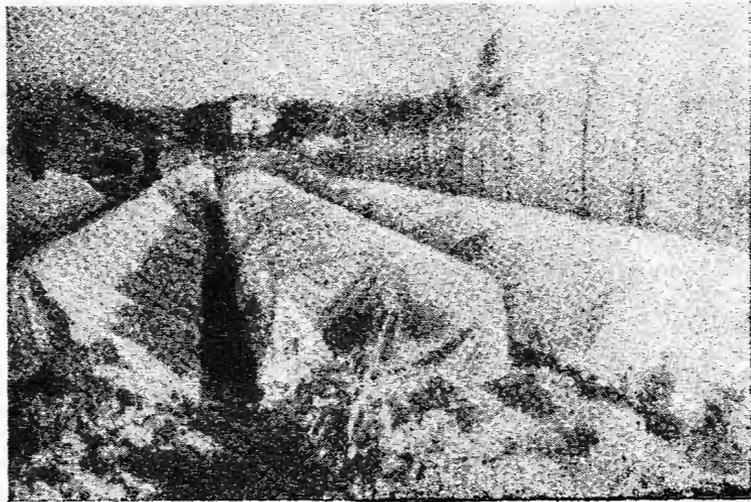
Աղյուսակ 3

Լույսի պայծառությունը տարբեր ծածկոցների տակ, լյուսերով

Ծածկոցի տեսակը	Դիֆուզիոն ժամերը					
	9	13	17	9	13	17
	6 պրիմ 1 61 թ.			6 պրիմ 1 92 թ.		
Բնական պայծառություն	36000	53800	42700	38000	5 0 00	44000
Ապակի	19900	36700	28300	22000	35000	2 600
Պոլիամիդային թաղանթ	26400	46500	35300	29000	42 50	34800
Պոլիէթիլենային թաղանթ	23000	4 300	32600	25000	39000	31000

**ՍԻՆՌԵՏԻԿ ԹԱՂԱՆԹՆԵՐԻ ՏԱԿ ԲԱՅ ԴԱՇՏԻ ՀԱՄԱՐ
ՍԱՇԻՆՆԵՐԻ ԱՃՆՑՄԱՆ ԱԳՐՈՏՆԵՆԻԿԱՆ**

Արարատյան դաշտի պայմաններում սինթետիկ թաղանթներով ծածկված երկթեք հիմնակմախքներում միայն արևային տաքացումով կարելի է բաց դաշտի համար բանջարային կուլտուրաների սածիլներ աճեցնել ցանքը կատարելով մարտի 1—15-ն ընկած ժամանակաշրջանում:

Նկ. 5. Վրանած հիմնակմախք, ծածկված սինթետիկ բաղաճրերով:

1961—62 թթ. Նրկրագործության գիտահետազոտական ինստիտուտի էջմիածնի էքսպերիմենտալ բազայում աճեցրել ենք պոմիդորի և տաքդեղի սածիլներ՝ մեր առաջարկած սինթետիկ թաղանթներով ծածկած վրանած հիմնակմախքներում և սովորական ապակեծածկ ջերմոցներում՝ արևային տաքացմամբ:

Պոմիդորի և տաքդեղի սածիլների աճեցումը: Պոմիդորի և տաքդեղի ցանքը ջերմոցներում, որպես կանոն, պետք է

կատարել ախտահանված սերմերով՝ հիվանդությունները կանխելու նպատակով:

Ախտահանումը կատարվում է կամ սուլեմայի լուծույթով՝ 1 : 3000 հարաբերությամբ (մեկ գրամ սուլեմայ՝ 3 լիտր ջրի մեջ), որտեղ սերմերը պահում են 4—5 րոպե, որից հետո 30 րոպե լվանում մաքուր հոսող ջրով կամ $\text{H}_2\text{YU}\Phi-1$ պրեպարատով (1 գ 23 լիտր ջրի մեջ), որտեղ սերմերը պահում են 18 րոպե և ապա 20—30 րոպե լվանում մաքուր ջրով: Կարելի է կատարել նաև շոր ախտահանում $\text{H}_2\text{YU}\Phi-2$ պրեպարատով (գրանոզանով), վերցնելով 3 գ փոշի մեկ կգ սերմի համար:

Բացի սերմերից անհրաժեշտ է ախտահանել նաև հիմնակմախքները, գործիքները և հողը: Ախտահանումը կատարել ֆորմալինի լուծույթով (1 լիտր 40 տոկոսանոց ֆորմալինը նոսրացնել 50 լիտր ջրի մեջ): Այնուհետև պետք է կատարել սերմերի նախացանքային մշակում: Լավորակ սածիլ ստանալու համար կարևոր է նաև սերմերի կոփումը: Պոմիդորի և տաքդեղի սերմերի կոփման համար կարելի է կիրառել Վորոնովա-Մակարոյի մեթոդը: Ա. Ն. Վորոնովան (Կուրգանի մարզի Գովառտովայի սորտատեղամաս) և Ի. Լ. Մակարոն (բանջարանոցային տնտեսության գիտահետազոտական ինստիտուտ) ապացուցել են, երբ ցանքը կատարվում է կոփված սերմերով, բույսերը ձեռք են բերում ցրտադիմացկունություն և բարձր կենսունակություն:

Կոփման համար սերմերը լցնում են պարկի մեջ մեկ երրորդի չափով, ընկղմում սովորական ջրի մեջ և պահում 12 ժամ: Սերմերի ներսում ջուրը կատարում է բիոքիմիական և ֆիզիոլոգիական սրոցեսների ակտիվացման դեր: Բացի այդ, սերմի մեջ տեղի է ունենում միաժամանակ երկու պրոցես: Մի կողմից բարձր պահեստային նյութերը լուծվում են և վերածվում պարզ նյութերի, իսկ մյուս կողմից սկսվում է նոր նյութերի սինթեզը, որոնք անհրաժեշտ են երիտասարդ բույսի նոր ստեղծվող մասերի կազմավորման համար: Հենց այդ ժամանակ սերմերը դնում են փոփոխական ջերմաստիճանի տակ՝ ցրտադիմացկունություն ձեռք բերելու համար: Կոփումը կատարվում է 15 օր անընդհատ 12 ժամ 18—20° և

12 ժամ 0—50 փոփոխական ջերմատտիճանի աղդեցութեան տակ, մինչև սերմերի ծկթելը:

Մածիլներն աճեցնելու համար հիմնականաբար անհրաժեշտ է լցնել լավ հողախառնուրդ, պատրաստված 2 մաս բուսահողից, մեկ մաս ճմահողից և 0,5 մաս տորֆից: Այս հողախառնուրդի յուրաքանչյուր 1 մ³-ին պետք է խառնել 4—5 կգ սուպերֆոսֆատ, 2 կգ ամոնիակային սելիտրա և 2 կգ կալիում քլորիդ: Հողախառնուրդի հաստութունը պետք է լինի 12—15 սմ:

Ցանքից 5 օր առաջ, հողի մեջ անհրաժեշտ ջերմութուն կուտակելու համար, հիմնականաբար պետք է ծածկել թաղանթով:

Պոմիդորի և տաքդեղի ցանքը կատարվում է մարկյորի օգնությամբ շարքերով, 8 սմ միջշարքային տարածությամբ: Մեկ շրջանակի տակ քառակուսի մետրի հաշվով ցանվում է 8 գ պոմիդորի և 8—10 գ տաքդեղի սերմ, որից հետո սերմերը ծածկում են թեթև հողախառնուրդի բարակ շերտով և ջրում ցնցողով արնքան, մինչև հողախառնուրդի շերտը լրիվ խոնավանա:

Վրանաձև հիմնականաբար սերմերում պոլիամիդային թաղանթի տակ ցերեկները բարձր ջերմութուն է կուտակվում, որի հետևանքով պոմիդորի և տաքդեղի սերմերը 4—5 օրով ավելի շուտ են ծլում և առաջին իսկական տերևները 3 օրով ավելի շուտ են երևան գալիս, քան մյուս ծածկոցների տակ: Հետագայում բոլոր տեսակի ծածկոցների տակ, ցերեկները օդափոխություն տալու հետևանքով, աճման պայմանները հավասարվում են և 5-րդ տերևների առաջանալը համարյա հավասարվում է բոլոր ծածկոցների տակ (աղյուսակ 4):

Տաք արևային օրերին ապրիլի երկրորդ տասնօրյակից սկսած (ցերեկվա ժամերին) թաղանթները պետք է լրիվ բաց անել, փաթաթել ձողափայտի վրա և սածիլը պահել բաց վիճակում: Սինթետիկ թաղանթների բացելուց հետո սածիլների վրա այրվածքներ առաջանալուց շատ ավելի քան որ թաղանթները անցկացնում են մեծ քանակությամբ ուտրամանուշակագույն ճառագայթներ և արդեն վարժված են լինում բնական պայմաններին:

Աղյուսակ 4

Տարբեր ծածկոցների ազդեցությունը պոմիդորի և տաքդեղի սածիլների աճման անմաթ վրա

Ֆենոլոգիական դիֆերենցիաներ	Պոմիդոր Մայսկ 13/20—4			Տաքդեղ Նովոդեբկանի		
	ապրիլի 1-ին օրվան թաղանթ	պոմիդորի և տաքդեղի ցանքից 13-րդ օրվան թաղանթ	պոմիդորի և տաքդեղի ցանքից 17-րդ օրվան թաղանթ	ապրիլի 1-ին օրվան թաղանթ	պոմիդորի և տաքդեղի ցանքից 17-րդ օրվան թաղանթ	պոմիդորի և տաքդեղի ցանքից 21-րդ օրվան թաղանթ
1961 թ.	17/3	17/3	17/3	17/3	17/3	17/3
	2/4	28/3	2/4	4/4	30/3	4/4
	14/4	11/4	14/4	16/4	13/4	16/4
	3/5	2/5	3/5	4/5	3/5	4/5
1962 թ.	17/3	17/3	17/3	17/3	17/3	17/3
	2/4	28/3	2/4	3/4	29/3	3/4
	13/4	10/4	13/4	16/4	12/4	16/4
	3/5	2/5	3/5	3/5	2/5	3/5

Պոմիդորի և տաքդեղի սերմերի ծլելուց հետո առաջին իսկական տերևները երևալու ժամանակ պետք է նոսրացում կատարել: որպեսզի մատղաշ բույսերը դրվեն լուսավորության, սննդառության նպաստավոր պայմանների մեջ: նոսրացման ժամանակ պոմիդորի համար պետք է թողնել 5 սմ միջբուսային տարածություն, տաքդեղի համար՝ 4 սմ: նոսրացումից հետո մեկ քմ-ի վրա կմնա 240—250 պոմիդորի և 290—300 տաքդեղի բույս: Դրանից խիտ աճեցնել չի հանձնարարվում:

Մինթետիկ թաղանթների, հատկապես պոլիէթիլենի տակ առաջանում է օդի բարձր հարաբերական խոնավություն (90—95 % և ավելի), այդ իսկ պատճառով, անգամ ցուրտ օրերին, օդափոխելու համար պետք է հիմնականաբար մի կողմը քամու հակառակ ուղղությամբ բաց անել: Երբ կարիք է զգացվում ուժեղ օդափոխության, այդ ժամանակ հիմնականաբար բացել երկու կողմից և ստեղծել օդի խաշաձև հոսանք:

Կարևոր նշանակություն ունի սածիլների պարբերաբար սնուցումը: Օրգանական պարարտանյութերից սնուցման համար հանձնարարվում է օգտագործել գոմաղբահողով՝ 1:5 հարաբերությամբ և այգախիսի լուծույթի մեկ զուլյով (10 լիտրը) սնուցել 2 քմ տարածություն, որից հետո մաքուր ջրով լվանալ, որպեսզի սածիլների վրա այրվածքներ չառաջանան:

Գերադասելի է օգտագործել նաև թուչնաղբը՝ 1:12 հարաբերությամբ, որը բացի ազոտից, ֆոսֆորից, կալիումից և կրից պարունակում է նաև միկրոէլեմենտներ:

Առաջին սնուցումը պետք է տալ երկրորդ իսկական տերևի երևալու ժամանակ, իսկ հաջորդ երկու սնուցումները՝ 6—10 օրը մեկ անգամ: Հանքային պարարտանյութերով սնուցման դեպքում 10 լիտր ջրին պետք է վերցնել պարարտանյութերի հետևյալ զոզաները, գրամներով. առաջին և երկրորդ սնուցումների ժամանակ պետք է տալ ամոնիակային սելիտրա՝ 10 լիտր ջրին 10 գ, սուպերֆոսֆատ՝ 40 գ, իսկ երրորդ սնուցման դեպքում վերցնել ամոնիակային սելիտրա՝ 15 գ սուպերֆոսֆատ՝ 80 գ, իսկ կալիումական աղ՝ 30 գ և սնուցումից հետո մաքուր ջրով լվանալ:

Սածիլների աճեցման ընթացքում մեծ ուշադրություն

Ա Ղ Ղ Ո Ս Ա Կ 5

Տարբեր ծածկացների տակ աճեցրած պոմիդորի և տաքդեղի սածիլների վիճակը անկիտուց սառը (5/5 1982 թ.)

Կուլտուրան և տրոփը	Վարիանտը	Տերև			Արմատ	Ցորուն		Հնդամենը		
		տոց	(b) մնոթ	(էժո) մոգմ - քիտը		(b) մնոթ	(b) մնոթ	(բո) մղտոթ - րամբմոմ		
Պոմիդոր	Ապակի	6,9	5,6	120,7	11,5	0,39	12,3	2,5	8,49	23,8
	Պոլիէթիլենային թանցի	7,466	7,	124,5	11,4	0,44	13,3	2,8	9,94	24,7
Մայակ 12/30—4	Պոլիէթիլենային թանցի	7,5	7,5	128,311	,6	0,64	13,1	3,3	11,44	24,7
	Ապակի	5,9	3,64	112,210	,1	0,33	9,06	1,92	5,89	19,16
Տաքդեղ	Պոլիէթիլենային թանցի	5,93	3,9	108	10	0,370	5	1,99	6,26	20,5
	Պոլիէթիլենային թանցի	6,83	4,04	116,6	10,4	0,430	9	2,17	6,63	21,3

պիտք է դարձնել ջրման ռեժիմի վրա և սածիլները ջրել մի-
այն աճն ժամանակ, երբ բույսերը մուգ կապտականաչ գույն
են ստանում:

Քոլոբ տեսակի սինթետիկ թաղանթների տակ, հիմնա-
կամայքնեքում աճեցրած սածիլներն իրենց որակով ետ չեն մը-
նում ապակու տակ աճեցրած սածիլներից, բայց պոլիէթիլեն-
նային թաղանթի տակ վրանաձև հիմնակամախքում աճեցրած
սածիլներն իրենց որակով գերազանցում են մյուսներին
(աղյուսակ 5):

Պոլիէթիլենային ծածկոցի տակ աճեցրած սածիլներն
ունենում են. պոմիդորինը՝ միջինը՝ 7,6 տերև, տաքդեղինը՝
6,33, ապակու տակ պոմիդորինը՝ 6,9, տաքդեղինը՝ 5,9 և պո-
լիամիդային թաղանթի տակ, պոմիդորինը՝ 7,46, տաքդեղինը՝
5,93 տերև: Միևնույն օրինաչափությամբ էլ անոթերովում են
իրենց ասիմիլյացիոն մակերեսի մեծությամբ:

Չնայած այն հանգամանքին, որ պոլիամիդային թա-
ղանթն ավելի լուսաթափանց է, քան ապակին և պոլիէթիլեն-
ային թաղանթը, տակայն վերջինիս տակ ստեղծվում են
ցրված ճառագայթներ, որոնց շնորհիվ մորմագգիների ըն-
տանիքին պատկանող պոմիդորի և տաքդեղի բույսերը, ան-
հրաժեշտ քանակության ջերմության և լույսի առկայության
դեպքում, ավելի ինտենսիվ ֆոտոսինթեզ են կատարում:

Ինչպես սինթետիկ թաղանթների տակ, այնպես էլ սովո-
րական ապակեծածկ ջերմոցներում աճեցրած պոմիդորի և
տաքդեղի սածիլներն ունենում են կարճ, ամուր, հաստ ցո-
ղուններ և 6—8 խոշոր, մուգ կանաչ գույնի տերևներ:

Պոմիդորի վաղահաս սորտերից Մայակ 12/20—4-ի սա-
ծիլները պետք է տնկել 100×30 սմ սնման մակերեսով, իսկ
տաքդեղի նովոչերկասկի սորտը՝ 60×30 սմ: Նախքան սածի-
լումը հիմնական վարի անակ մեկ հեկտարին պետք է տրվի
300 կգ սուպերֆոսֆատ և 150 կգ կալիումական աղ:

Վեգետացիայի ընթացքում 2 անգամ պետք է սնուցում
տալ հանքային պարարտանյութերով, յուրաքանչյուր անգամ
տալով ամոնիակային սելիտրա 60 կգ, սուպերֆոսֆատ 80 կգ
և կալիումական աղ 60 կգ մեկ հեկտարին և կատարել 2—3
քաղհան-փխրեցում:

Մինչև ծաղկելը պետք է չափավոր ջրել, իսկ պտղի մաս-
տայական կազմավորման և բերքահավաքի ընթացքում՝ ավելի
հաճախակի: Արարատյան դաշտավայրում վեգետացիայի ըն-
թացքում պոմիդորը և տաքդեղը պետք է ջրել 15—16 անգամ:

Սինթետիկ թաղանթների տակ աճեցրած սածիլներից
դաշտում ստացվում է բարձր և որակով բերք (աղյուսակ 6):

Նրկրագործության գիտահետազոտական ինստիտուտում
փատարված փորձերի տվյալների համաձայն պոլիէթիլենային
թաղանթի տակ աճեցրած սածիլներից ավելի բարձր բերք է
ստացվում, քան ապակու տակ աճեցրած սածիլներից: Նթե
ապակու տակ աճեցրած սածիլներից ստացվում է 648,25 գ/հ
պոմիդորի և 530 գ/հ տաքդեղի բերք, ապա պոլիէթիլենային
թաղանթի տակ աճեցրած սածիլներից ստացվում է 723,33 գ/հ
պոմիդորի, 561,66 գ/հ տաքդեղի համախառն բերք: Ընդհա-
նուր բերքի ոչ ապրանքային պտուղների տոկոսը բոլորից
ցածր է ստացվում պոլիէթիլենային թաղանթի տակ աճեց-
րած սածիլներից, որը դրականապես է ազդում նաև բերքի
վաղահասության վրա:

Մինչև օգոստոսի 1-ը հասունացած պտուղների դինամի-
կան արտահայտվում է հետևյալ կերպ՝ 1961 թ. ապակու տակ
աճեցրած պոմիդորի սածիլներից ստացվել է 135,25 գ/հ
բերք, իսկ սինթետիկ թաղանթների տակ աճեցրած սածիլնե-
րից, պոլիամիդայինից՝ 134 և պոլիէթիլենայինից՝ 156,25
գ/հ: Ապակու տակ աճեցրած տաքդեղի սածիլներից՝ 41,99,
իսկ թաղանթների տակ աճեցրած սածիլներից, պերֆուրինից՝
36,84 և պոլիէթիլենայինից՝ 58,13 գ/հ: Այսպիսով, վաղ ժամ-
կետից հասունացած բերքի բարձր տոկոս ստացվում է պոլի-
էթիլենային թաղանթի տակ աճեցրած սածիլներից:

Արարատյան դաշտավայրի պայմաններում սածիլների
աճեցման համար սինթետիկ լուսաթափանցիկ թաղանթները
լրիվ կարող են փոխարինել ապակուն:

Վարուգի սածիլների աճեցումը: Դաշտից վաղ ժամկե-
տին վարունգի բերք ստանալու համար ցանքը պետք է կա-
տարել մարտի 15—20-ը թաղարներում, որը պետք է պատ-
շաատել անմիջապահորեն հիմնակամախքներում կամ ջերմոց-
ներում ՊՄՄ—8—12 մարկայի մեքենայով և ծածկել պոլի-

սելիտրա, 40—50 գ սուպերֆոսֆատ և 10—15 գ կալիումահան աղ:

Սինթետիկ թաղանթների տակ սածիլներ աճեցնելու խնամքը սովորական է: Արարատյան դաշտավայրում շորորոգ տերևի երևալու ժամանակ (ապրիլի 20-ից հետո), երբ ուշ ֆարնանային ցրտահարություններն անցած են լինում, սածիլները կարելի է փոխադրել դաշտ: Մեկ քմ-ից ստացվում է 145—150 հատ վարունգի թաղարային սածիլ:

ԲԱՆՋԱՐԱՅԻՆ ԿՈՒՆՏՈՒՐԱՆԵՐԻ ՄՇԱԿՈՒԹՅԱՆ ԱԳՐՈՏԵՆԵՒԿԱՆ ՏԱՐԲԵՐ ԹԱՂԱՆԹՆԵՐԻ ՏԱԿ, ՉՏԱՔԱՑՎՈՂ ԳՐՈՒՆՏՈՒՄ

Վարունգի մշակութունը: Զերմոցա-չերմատնային բանջարաբուծության մեջ փարունգը առաջատար կուլտուրա է, իսկ սինթետիկ թաղանթների տակ, նոր տիպի կառուցվածքներում նրա մշակությունը առավել արդյունավետ է:

Սինթետիկ թաղանթների տակ, հիմնականաբանքներում վարունգից վաղ ժամկետում և բարձր բերք ստանալու համար պետք է պահպանել ագրոմիջոցառումների ճիշտ կոմպլեքսը և, որ ամենակարևորն է, ճիշտ ընտրել սորտը:

Հիմնականաբանքներում մշակելու համար ըավագույն սորտ է համարվում Հայաստանում շրջանացված Կոտայքի տեղականը, որը հարմարված է Արարատյան դաշտավայրի հողակլիմայական պայմաններին: Այդ սորտի ժրումից մինչև առաջին բերքահավաքը տևում է 60 օր, բերքատվությունը 460—850 ց/հ է, շոգադիմացկուն է և համեմատաբար դիմացկուն է շորություն և բակտերիոզ հիվանդություն նկատմամբ: Պտուղները երկար ժամանակ չեն դեղնում, միջակ ճյուղավորված է և ունի խոշոր տերևներ:

Ցանքից առաջ սերմերը պետք է ախտահանել սուլեմաչի լուծույթով կամ գրանոզանով, որից հետո կոփել փոփոխակաճան ջերմաստիճանի տակ, 5—7 օր և ցանել սորֆաբուսահողային թաղարներում՝ ծկթած սերմերով: Սինթետիկ թաղանթների տակ վարունգի բարձր և կայուն բերք ստա-

նալու համար ցանքը պետք է կատարել ջերմատանը կամ առաքացվող ջերմոցներում, փետրվարի 25-ից մինչև մարտի 5-ն ընկած ժամանակաշրջանում: Սածիլի մշակութան աշխատանքները կատարել նույն ձևով, ինչպես վարունգի թաղարային սածիլի աճեցման դեպքում: Տաքացվող ջերմոցներում կամ ջերմատներում վարունգի սածիլներն աճեցվում են մինչև 4-րդ տերևի առաջանալը, որից հետո տեղափոխում են մշտական տեղը՝ սինթետիկ թաղանթների տակ:

Վարունգի սածիլները տնկելու համար հիմնականաբանքի հողը պետք է պատրաստել հետևյալ ձևով: Կավ է վերցրնել ճեմահող կամ առվույտի տակի հող: Հենց առվույտատեղի վրա էլ պետք է կառուցել հիմնականաբանքները: Վարի տակ մեկ հեկտարի հաշվով պետք է մտցնել 50 տոննա փտած գոմաղբ և 150 կգ սուպերֆոսֆատ, 100 կգ կալիումական աղ, որից հետո հիմնականաբանքի երկարությունը 40 սմ ջալնությունը և 15 սմ խորությունը մեջտեղում պատրաստել ակոս և երկու շարքով տնկել սածիլները: Նախքան սածիլի տնկելը լավ կլինի բներում լցնել օրգանոահանքային պարտանյութից պատրաստված իսոնուրդ՝ յուրաքանչյուր բնում 200—250 գ:

Սածիլները տնկել շարքերում 25—30 սմ հեռավորության վրա այն հաշվով, որ յուրաքանչյուր մեկ քանակուսի մետրին ընկնի 4 բույս: Տնկումը կատարել տաք օրերին և հիմնականաբանքներում տեղավորել այնպես, որ թաղանթները չկպչեն տերևներին: Որպեսզի սածիլները լավ կպչեն և աճեն, հիմնականաբանքներում ցերեկը ջերմաստիճանը պետք է պահպանել 25—28°, իսկ օդի հարաբերական խոնավությունը՝ 85—95 տոկոս: Վարունգի վրա բացասաբար են անդրադառնում ջերմաստիճանի խիստ տատանումները, քստի պետք է օգտփոխել շատ զգույշ՝ քամու հակառակ կողմից:

Հատուկ ուշադրություն պետք է դարձնել ճյուղավորությունների և տերևների հավասարաչափ դասավորման վրա: Որպեսզի բույսերը երկար ժամանակ և հավասարաչափ պտղաբերեն, օգտակար է բույսերի աճման կոնը ծերատել 4—5 տերևի հասակում: Պետք է հետևել որպեսզի բույսերը

գերանձ շտան կամ թուլացնեն թփի աճը: Եթե բույսերը ծաղկումից առաջ հոռանում են, կարճ ժամանակով չպետք է ջրել, որը կարագացնի բույսերի ծաղկումը և պտղատվությունը:

Եթե բույսը դանդաղ է աճում, պետք է հաճախակի ջրել, թաղանթները բացել չափավոր, ջերմաստիճանը բարձրացնել 28—30° և օդի հարաբերական խոնավությունը հասցնել մինչև 90—95 տոկոսի:

Սինթետիկ թաղանթների տակ վարունգ մշակելիս կարևոր է արհեստական փոշոտումը: Ծաղկման սկզբնական շրջանում միջատները շեն կարողանում մտնել թաղանթների տակ և բնական ճանապարհով փոշոտում տեղի չի ունենում, ուստի կատարում են արհեստական փոշոտում. պոկում են նոր բացված արական ծաղիկը, հեռացնում պսակաթերթիկները և դնում իգական ծաղկի վրա: Երբ ցերեկները տաք է լինում, թաղանթները լրիվ բացում են, ուստի արհեստական փոշոտման անհրաժեշտությունը վերանում է: Կավ կլինի վարունգի դաշտում ունենալ մեղվի ընտանիք (1—2 փեթակ):

Սածիլումից 10—12 օր հետո պետք է տալ առաջին սնուցումը գոմաղբահեղուկի լուծույթով, 1:6 հարաբերությամբ և 1 դույլ գոմաղբահեղուկին խառնել ամոնիակային սելիտրա՝ 10 գ, սուպերֆոսֆատ՝ 20—25 գ և կալիումական աղ՝ 5 գ մեկ քառակուսի մետրի համար:

Մասսայական բերքահավաքի ժամանակ պետք է տալ սնուցում հանքային պարարտանյութերով, երկու անգամ, կրկնակի դոզայով, այսինքն՝ մեկ քմ-ին 15—20 գ ամոնիակային սելիտրա, 40—50 գ սուպերֆոսֆատ և 10 գ կալիումական աղ:

Տաքացվող գրունտը սինթետիկ թաղանթներով ծածկելու դեպքում ավելի վաղ ժամկետում կարելի է ստանալ վարունգի բարձր բերք: Այս դեպքում սածիլի համար ցանքը պետք է կատարել փետրվարի 25-ին ջերմատանը կամ տաքացվող ջերմոցում և մշտական տեղը տեղափոխել ապրիլի 1-ին: Առաջին բերքը հավաքվում է մայիսի 15-ին և բերքատվությունը շարունակվում է մինչև հունիսի 30-ը:

Սինթետիկ թաղանթների տակ երկթեբ հիմնակամախքներում կարելի է վարունգի բարձր բերք ստանալ նաև առանց թաղարային սածիլների, այլ սերմերն ուղղակի տեղում ցանելով: Ցանքը կատարել մարտի 15—20-ը:

Մշտական տեղում ցանք կատարելու դեպքում պոլիամիդային թաղանթի տակ բարձր ջերմություն կուտակվելու շնորհիվ սերմերի ծլումը և հաջորդական տերևների երևալը, պոլիէթիլենային թաղանթի համեմատությամբ, տեղի է ունենում 4—5 օր շուտ: Այս դեպքում պոլիամիդային թաղանթի տակ վարունգի բույսերն իրենց աճման և զար-

Նկ. 6. Վարունգը պոլիամիդային թաղանթի տակ, շտափացվող գրունտում:

գացման բնույթով ետ շեն մնում թաղարով տնկած վարիանտներից: Մասսայական բերքահավաքի ժամանակ՝ հունիսի սկզբին, ինչպես տերևների քանակով, այնպես էլ ասիմիլյացիոն մակերեսի մեծությամբ համարյա հավասարվում են:

Սերմերը մշտական տեղում թաղանթի տակ ցանկու-
ղեպքում բերքահավաքը սկսվում է մայիսի 25-ից և շա-
րձնակվում է մինչև հուլիսի 10—12-ը, իսկ թաղաբային
սածիլով տնկելու դեպքում բերքատվությունն սկսվում է 5
օր շուտ և ավարտվում է նույն ժամանակաշրջանում: Մեր
փորձերում բոլոր տեսակի ծածկոցների կիրառման դեպքում
պոլիամիդային թաղանթի տակ ավելի բարձր բերք է ստաց-
վել (աղյուսակ 7):

Փորձը ցույց է տվել, որ վարունգի բերքատվությունը
իջնում է, երբ բույսերի վրա թողնում են հասունացած պը-
տուղներ, որոնց սերմերի կազմավորման վրա ծախսվում են
մեծ քանակությամբ պլաստիկ նյութեր, ուստի օրոճեջ
պետք է հավաքել վարունգի պտուղները. բերքատվությունը
իջնում է նաև այն ժամանակ, երբ անզգույշ հավաքելիս
վնասվում են արմատը, տերեւ կամ ցողունը: Այդ պատճա-
ռով վարունգի պտուղները պետք է հավաքել դանակի կամ
մկրատի օգնությամբ, չշարժելով բույսի ճյուղերը:

Մինթետիկ թաղանթների տակ վաղ գարնանը վարուն-
գի սածիլման կամ ցանքի դեպքում յուրաքանչյուր 1 մ-ից
ստացվում է 7,8—8,4 կգ բերք, մինչդեռ դաշտում նրա
բերքատվությունը 1 մ-ից կազմում է 2,10—2,80 կգ:

Արարատյան դաշտավայրի պայմաններում սինթետիկ
թաղանթների տակ վարունգ կարելի է աճեցնել նաև ուշ
աշնանը:

Ինչպես հայտնի է, վաղ աշնանային ցրտահարություն-
ներն սկսվում են հոկտեմբեր ամսվա կեսից և նույնիսկ որոշ
տարիներին սեպտեմբերի վերջին տասնօրյակին՝ բաց դաշ-
տի ամառային ցանքի վարունգի բերքահավաքը սկսվելու
ժամանակ, որի պատճառով կարճատև ցրտահարություններից
և գիշերվա ջերմաստիճանի նվազումից վարունգի բույսերը
դեռ բերքը չհավաքած ոչնչանում են:

Մինթետիկ թաղանթների տակ մշտական տեղում աշնա-
նային վարունգ մշակելու համար ցանքը պետք է կատարել
հուլիսի 20-ից օգոստոսի 5-ն ընկած ժամանակաշրջանում:
Սեպտեմբերի 15-ից հետո, երբ գիշերները ջերմաստիճանն
իջնում է 10°-ից ցածր, պետք է ծածկել թաղանթներով:

Անան պայմանների ազդեցությունը վարունգի բերքատվության վրա
(բերք կգ 1 քառ. մետրից)

Տարեթիվ	Փիփ ձևերում	Մերկեր հիթանակաբերություն՝ չտարբերող գրունտում				Մասնակետ 17/4 Ստանդարտ
		Մագրի տեղա- փերում 5/4	1 ժամկետի ցանք տեղում 20/3	II ժամկետի ցանք տեղում 5/4	Չդրսեղ դիմադր -մյան	
1961	Մեղատան Ջձերատան	8,40 8,10	7,83 7,08	6,09 5,68	5,63 5,10	2,80 2,10
	Մեղատան Ջձեցատան	8,10 7,90	7,59 7,29	6,19 5,79	5,40 5,10	2,60 2,10
1962	Փիփ ձևերում	—	—	—	—	—
	Փիփ ձևերում	—	—	—	—	—

Դրսի համեմատությամբ թաղանթների տակ նվազագույն ջերմաստիճանը 4—7⁰-ից բարձր է լինում և համեմատած բաց դաշտի հետ վարունգի բույսի աճման և զարգացման համար համեմատաբար նպաստավոր սլայմաններ են լինում:

Քացի վարունգի Կոտայքի տեղական սորտից կարելի է նաև մշակել նեփինսկի 12 սորտը, որը ուշ աշնանը ավելի բարձր բերք է տալիս, քան Կոտայքի տեղականը:

Վաղ գարնանային ցանքերի համեմատությամբ վարունգի ամառային ցանքերից բոլոր թաղանթների տակ աշնանը քածր բերք է ստացվում. մեկ քմ-ից Կոտայքի տեղական սորտից ստացվում է 1,5—1,7 կգ, իսկ նեփինսկի 12 սորտից՝ 1,8—2,0 կգ: Սակայն, պտղատվության շրջանը երկարում է մինչև նոյեմբերի կեսերը:

Տնտեսական արդյունավետությունը ապահովելու համար նպատակահարմար է ուշ աշնան շրջանում որպես ծածկող վերցնել մեկ սեզոն օգտագործած թաղանթներ:

Մինթետիկ թաղանթների տակ վարունգի մշակության ժամանակ մեծ ուշադրություն պետք է դարձնել հիվանդությունների և վնասատուների դեմ պայքարելու գործին: Ժամանակին կիրառել բոլոր կանխիչ և անմիջական պայքարի միջոցառումները: Փածկած գրունտում վարունգին ամենամեծ վնասը հասցնում են վնասատուներից բոստանային վիխճը և ոստայնատիղը, իսկ հիվանդություններից՝ ալրա-ցողը և բակտերիոզը:

Վնասատուների դեմ պետք է պայքարել ինչպես վարակված տերևները հավաքելով և այրելով, այնպես էլ թունավոր քիմիկատների միջոցով: Հիանալի արդյունք է տալիս տիաֆոսը, որը ներծծվում է տերևների և ցողունների մեջ և ազդում է 7—10 օր հետո: Լուծույթը պետք է պատրաստել հետևյալ կերպ. 10 լիտր ջրին խառնել 5—7 գ տիաֆոսի լուծույթ և ավտոմաքսով սրսկել:

Տիաֆոս կարելի է օգտագործել մինչև իգական ծաղիկների երևալը: Մաղկումից հետո պետք է սրսկել նիկոտին կամ անաբազոլն սուլֆատ (10 լ ջրին՝ 10 գ):

Հիվանդություններից զլխավորապես տարածված է ալ-

րացողը, որը զարգանում է բարձր խոնավության պայմաններում: Պայքարի միջոցառումներից է օդափոխությունը, տիաֆոսով սրսկումը կամ ծծումբով փոշոտումը:

Պալիզոբի մշակությունը: Մինթետիկ թաղանթների տակ նոր կառուցվածքի երկթեք հիմնակմախքներում (նկ. 1) պոմիդորի վաղ գարնանային մշակության դեպքում ամենակարևորը սորտի ճիշտ ընտրությունն է: ՀՍՄԽ երկրագործության գիտահետազոտական ինստիտուտի փորձերից ստացված տվյալները ցույց են տվել, որ երկթեք կառուցվածքներում պոլիէթիլենային թաղանթի տակ բարձր բերք են տալիս վաղահաս սորտերը: Պոմիդոր կարելի է մշակել նաև թաղանթով ծածկված փոքր շափի փայտանային ջերմատներում: Պոմիդորի վաղահաս սորտերից Արարատյան գաղտավայրում շրջանացված է Մայակ 12/20—4 սորտը, որը միջավայրի սլայմանների ազդեցության տակ փոխել է իր սորտային հատկությունները՝ մեծացել է թփի ասիմիլացիոն մակերեսը, բույսը փարթամացել է, խոշորացել են պտուղները, բարձրացել է բերքատվությունը, բայց բերքը առաջին տասնօրյակներում ավելի քիչ է, քան «Մայակ» փորձակայանում ստացված սերմերից աճեցրած բույսերին:

Մինթետիկ թաղանթների տակ լավ արդյունք է տալիս Երկրագործության գիտահետազոտական ինստիտուտի գիտաշխատող Բ. Կոստանյանի կողմից ստացված պոմիդորի հիբրիդ 12 հետերոզիսային կոմբինացիան, որի ծնողական ձևերն են՝ Տալալիխին X Շտամբովի կարլիկը. թուփը դետերմինանտ է, կոմպակտ, սերմի ծլումից մինչև առաջին բերքահավաքը տևում է 90—100 օր:

Հիբրիդ 12-ի առավելությունը Մայակ 12/20—4 սորտի համեմատությամբ այն է, որ Մայակ 12/20—4-ից 7—8 օրով շուտ է հասունանում և ընդհանուր բերքի երեք քառորդը տալիս է բերքատվության առաջին երեք տասնօրյակներում (նկ. 7 և 8):

Նախքան ցանքը սերմերն ախտահանում են սուլեմայի լուծույթով և կոփում, որից հետո ցանում տորֆաբուսահողային թաղարներում՝ ջերմատներում կամ տաքացվող ջերմոցներում:

Սիբերիայի բաղանդների օգտագործման արդյունավետությունը վաղ քերտավորյան վրա (բերքը կգ 1 ֆմ)

Սորեր	Սածկույթի տեսակը	Սնման չափերը (սմ ²)	1961 թ.				
			Ճինչի երբ-տասարդացումը		Ընդամենը	Երբտասարդացումը հետո	Ընդհանուր բերքը
			բերքը ճինչի	բերքը			
			1/7	15/7	բերքը	բերքը	
12/20-4	Պոլիամիդային թաղանթ	65x25	1,85	4,79	7,8	5,36	13,16
		65x35	1,6	5,13	8,2	5,86	14,06
Մայայ	Պոլիէթիլենային թաղանթ	65x25	1,98	5,14	8,5	5,64	14,14
		65x35	1,5	4,94	9,04	5,61	14,65
Հի բրդ № 12	Պոլիամիդային թաղանթ	65x25	2,76	6,33	8,06	5,87	13,93
		65x35	2,88	5,94	7,4	5,86	13,26
Մայայ 12/20-4	Պոլիէթիլենային թաղանթ	65x25	3,75	7,39	9,07	5,62	14,69
		65x35	3,61	6,85	8,43	5,85	14,28
Հի բրդ № 12	Ստուգիչ (բաց գրունտ)	65x25	—	1,35	9,21	—	—
		65x35	—	1,27	9,42	—	—
Հի բրդ № 12		65x25	0,24	2,19	8,52	—	—
		65x35	0,15	2,06	8,06	—	—

Գարնան և ուշ աշնան շրջանում և Երանց աղբյուրները պոմիդորի

Սորեր	Սածկույթի տեսակը	Սնման չափերը (սմ ²)	1962 թ.				
			Ճինչի երբ-տասարդացումը		Ընդամենը	Երբտասարդացումը հետո	Ընդհանուր բերքը
			բերքը ճինչի	բերքը			
			1/7	15/7	բերքը	բերքը	
12/20-4	Պոլիամիդային թաղանթ	65x25	1,02	2,91	7,33	5,32	12,65
		65x35	1,26	3,17	7,66	5,89	13,55
Մայայ	Պոլիէթիլենային թաղանթ	65x25	1,25	3,84	8,06	5,67	13,73
		65x35	1,17	3,75	8,76	5,98	14,74
Հի բրդ № 12	Պոլիամիդային թաղանթ	65x25	2,56	4,65	7,38	5,65	13,03
		65x35	2,52	4,18	7,13	5,15	12,28
Մայայ 12/20-4	Պոլիէթիլենային թաղանթ	65x25	2,95	4,76	8,56	5,79	14,35
		65x35	2,82	4,77	8,21	5,82	13,83
Հի բրդ № 12		65x25	—	0,43	8,33	—	—
		65x35	—	0,49	8,63	—	—
Հի բրդ № 12		65x25	—	1,07	7,82	—	—
		65x35	—	1,1	7,34	—	—

Թաղարներ պատրաստելու համար պետք է վերցնել հետևյալ կազմությամբ հողախառնուրդ՝ 7 մաս տորֆ, 2 մաս բուսահող, մեկ մաս ճմահող և 5—6 անգամ նոսրացրած տավարի թարմ գոմաղբ: Տորֆ չլինելու դեպքում պետք է

Նկ. 7. Պոմիդորի Հիրիդ 12 գիծը պոլիէթիլենային բաղանքի տակ (հունիսի 15-ի դրությամբ):

վերցնել 6 մաս բուսահող, 2 մաս ճմահող և մեկ մաս տավարի գոմաղբ և այս հողախառնուրդների յուրաքանչյուր մեկ մետր խորանարդին տալ 2 կգ ամոնիակային սելիտրա, 5 կգ սուպերֆոսֆատ և 2 կգ կալիումակաճան աղ: Պոմիդորի համար պետք է պատրաստել $8 \times 8 \times 8$ սմ չափի թաղարներ:

Թաղարներում պոմիդորի սերմերի ցանքը պետք է կատարել փետրվարի 15—20-ը: Յուրաքանչյուր թաղարում ցանել 2—3 սերմ, վրայից ծածկել 0,5 սմ հողախառնուրդով և ջրել:

Չերմատներում և տաքացվող ջերմոցներում պոմիդորի սածիլներն աճեցնել մինչև 7—8 տերևի՝ կոկոնակալման

Ֆազը, որից հետո տեղափոխել մշտական տեղը՝ սինթետիկ թաղանթների տակ: Հիմնականախքները պետք է կառուցել առվույտատեղում և վարի տակ մտցնել 50 տոննա փոսֆատ գոմաղբ, 250—300 կգ սուպերֆոսֆատ և 150 կգ կալիումա-

Նկ. 8. Պոմիդորի Մայակ 12/20—4 ստոր պոլիէթիլենային բաղանքի տակ (հունիսի 15-ի դրությամբ):

կաճ աղ (մեկ հեկտարի հաշվով): Սածիլումից առաջ բերում լցնել օրգանահանքային պարարտանյութերի խառնուրդ, մեկ բնում 200 գ:

Վարից հետո հիմնականախքի երկարությամբ պատրաստել երկու ակոս, երեք շարք սածիլ տնկելու համար: Հիրիդ 12-ի համար պետք է թողնել 25 սմ միջբուսային տարածություն, իսկ Մայակ 12/20—4-ի համար՝ 30—35 սմ աչնպես, որ մեկ քառակուսի մեարում տեղավորվի 4—6 բույս:

Սածիլները պետք է տնկել օրվա հով ժամերին և ջրել առանցքերով: Թաղանթների տակ ցերեկները ջերմաստիճանը

պետք է պահպանել 22—28⁰, իսկ օդի հաջաբերական խոնավութիւնը՝ 50—65 տոկոս: Քանի որ սինթետիկ թաղանթների տակ ստեղծվում է բարձր հարաբերական խոնավութիւն, որից պոմիդորի բույսերը կարող են վարակվել սընկային հիվանդութիւններով, անհրաժեշտ է ցերեկները հաճախակի օդափոխել, բաց անելով երկթեք կառուցվածքի մի կողմը քամու հակառակ ուղղութիւնով, կամ անհրաժեշտութեան դեպքում՝ երկու կողմը:

Որպեսզի պոմիդորի թուփը չբնկնի ակոսի մեջ, անհրաժեշտ է ցողունը պակեցնել թմբի վրա և ծածկել փոքրիկ հողազնդով, որը կնպաստի նաև այդ մասից նոր մազարմատների առաջանալուն:

Մինչև պոմիդորի պտուղների կազմակերպվելը պետք է ջրել շափավոր, որից հետո՝ ավելի հաճախակի, 2—3 օրը մեկ անգամ: Անուհետև անհրաժեշտ է պարբերաբար անուցում առաջ օրգանական և հանքային պարարտանյութերով, վերցնելով մեկ քառակուսի մետրին 30—40 գ ազոտական պարարտանյութ, 50—60 գ սուպերֆոսֆատ և 15—20 գ կալիումական աղ կամ մեկ դուլլ նոսրացրած գոմաղբ, կամ 5—6 անգամ նոսրացրած գոմաղբահեղուկ:

Երբ ծաղկում են առաջին ծաղկաողկույզի ծաղիկները, նպաստավոր պայմաններ չլինելու հետևանքով (բարձր հարաբերական խոնավութեան), տեղի է ունենում ծաղկաթափ: Այս երևույթի դեմ պայքարելու համար հանձնարարվում է պոմիդորի ծաղկաողկույզները սրակել ԴՈՒ—2,4 պրեպարատով (դիքլորֆենոքսիթալաթթվի նատրիումական աղ):

ԴՈՒ—2,4 լուծույթը պատրաստելու համար պետք է վերցնել 10 մլիդրամ պրեպարատ, մեկ լիտր եռացրած ջրի մեջ լուծել և սրակել միայն լրիվ բացված ծաղիկները: ԴՈՒ—2,4 պրեպարատի օգտագործման ժամանակ պետք է զգույշ լինել, որովհետև այն առաջացնում է երիտասարդ տերևների և աճման կոնների ձեափոխութիւն: ԴՈՒ—2,4 լուծույթով սրակելիս պտուղներից մեծ մասամբ սերմեր չեն առաջանում, սակայն առաջին ծաղկաողկույզի ծաղիկներից կազմավորվում են պտուղներ, ծաղկաթափ տեղի չի ունենում և ավելի վաղ ժամկետում ստացվում են պոմիդորի հասունացած

ցած պտուղներ: Պոմիդորի մշակութայն ընթացքում ժամանակին պետք է կատարել քաղհանի և փխրեցման աշխատանքները և բույսերը պահել մոլախոտերից զերծ վիճակում: Բերքը պետք է հավաքել պտուղների տեսնիկական հասունացման ֆազում:

Մինթետիկ թաղանթների տակ ապրիլի սկզբներին սածիլը տեղափոխելու դեպքում Հիբրիդ 12-ը սկսում է հասունանալ հունիսի 10—13-ը, իսկ Մայակ 12/20—4 սորտը՝ հունիսի 18-ից այն դեպքում, երբ բաց գրունտում այդ սորտերի առաջին բերքահավաքը սկսվում է հուլիսի առաջին տասնօրյակում: Հիմնականապես բերում պոմիդորի պտղատվութիւնը տևում է մինչև օգոստոսի սկզբները և յուրաքանչյուր մեկ քմ-ից ստացվում է 7—9 կգ հասունացած բերք: Մինչև բաց գրունտից մասսայական բերքի սկսվելը (հուլիսի 15-ը) սինթետիկ թաղանթների տակ Հիբրիդ 12-ի 1 քմ-ից ստացվում է 5,94—7,39 կգ բերք, մինչդեռ այդ ժամկետում Մայակ 12/20—4-ը տալիս է 4,79—5,14 կգ բերք, իսկ մինչև հուլիսի 1-ը (առավել վաղ բերք) Հիբրիդ 12-ը տալիս է 2,86—3,75 կգ, մինչդեռ Մայակ 12/20—4-ից ստացվում է 1,5—1,98 կգ բերք. այդ տեսակետից Հիբրիդ 12-ի մշակութիւնը տնտեսապես ավելի արդյունավետ է (աղյուսակ 8):

Մինթետիկ թաղանթների տակ նոր տիպի կառուցվածքներում պոմիդոր կարելի է մշակել նաև ուշ աշնան ամիսներին: Այդ նպատակի համար սերմերի ցանքը պետք է կատարել հունիսի 25-ից՝ արևային սածիլանոցներում և հուլիսի 25-ից օգոստոսի 5-ը սածիլները տեղափոխել մշտական տեղ: Այս դեպքում գերադասելի է Հիբրիդ 12-ը: Հիմնականապես բերում վաղ գարնանը մշակվող պոմիդորի բերքահավաքն աճարավելուց հետո (օգոստոսի 1—3-ը) բույսերը կարելի է երիտասարդացնել՝ այսինքն հեռացնել պլիսավոր և ևերկորդազական ցողունները և թողնել միայն նոր աճած երիտասարդ ճյուղերը, որից հետո կատարել բուկլից, փխրեցում և անուցում օրգանահանքային պարարտանյութերով: Բույսերի երիտասարդացում կարելի կատարել և Հիբրիդ 12-ի նկատմամբ:

Երիտասարդացման առավելութիւնն այն է, որ սածիլների մշակման, տեղափոխման աշխատանքներ չեն կատար-

վում և բերքը ավելի շուտ է հասոսնանում; իսկ սածիլման դեպքում բերքի մեծ մասը հավաքվում է կանաչ վիճակում:

Ուշ աշնան պոմիդորի մշակութային աշխատանքները հիմնականաբաններում կատարվում է նույն ձևով, ինչ որ վաղ գարնանային մշակութային ժամանակ՝ միայն այն տարբերությամբ, որ օդափոխության վրա ավելի լուրջ ուշադրություն պետք է դարձնել, քանի որ աշնան ամիսներին թաղանթների տակ, ամպամած օրերի պատճառով, օդի հարաբերական ավելի բարձր խոնավություն է ստեղծվում, իսկ ջերմաստիճանը գնալով նվազում է:

Ուշ աշնան պոմիդորի մշակութային ժամանակ հիմնականաբանները կարելի է ծածկել մեկ սեղոն օգտագործած պոլիէթիլենային թաղանթներով:

Պոմիդորի բերքատվությունը թաղանթների տակ շարունակվում է մինչև նոյեմբերի վերջերը: Պոմիդորի աշնանային մշակությունից ստացվում է 5—6 կգ լրացուցիչ բերք և աշնանային վաղ ցրտահարություններից հետո բերքատվության շրջանը երկարում է 25—35 օրով:

Սինթետիկ թաղանթների տակ պոմիդորի մշակութային ժամանակ վաղ գարնան և ուշ աշնան շրջանում յուրաքանչյուր մեկ քառակուսի մետրից ստացվում է ընդամենը 13,2—14,7 կգ պոմիդորի բերք (աղյուսակ 8):

Բաց գրունտում պոմիդորի նույն սորտերը հուլիսի սկզբներին մինչև վաղ աշնանային ցրտահարությունները՝ հոկտեմբերի կեսերը 95—105 օր բերքատվության շրջանում Բմ-ից տալիս են 7,3—9,2 կգ բերք: Մեր փորձերի բոլոր վարիանտներում պոլիէթիլենային թաղանթի տակ աճեցրած պոմիդորից ավելի բարձր բերք է ստացվել:

Սինթետիկ թաղանթների տակ բարձր խոնավությունը, ջերմությունը և միավոր տարածության վրա բույսերի խիտ դասավորությունը նպաստավոր պայմաններ են ստեղծում անկային ու բակտերիալ հիվանդությունների արագ դարգաման համար: Ուստի հիվանդություններից խուսափելու համար անհրաժեշտ է սերմերն ախտահանել սուլեմայի լուծույթով և ապա ցանել:

Մեծ վնաս է հասցնում պոմիդորի, պղպեղի գագաթնա-

յին փտումը: Բերքահավաքի ընթացքում պետք է բոլոր վարակված պտուղները հավաքել և թազել հողի մեջ: Բերքահավաքն ավարտվելուց հետո պոմիդորի բույսերը հավաքել և այրել, իսկ հիմնականաբանների փայտյա մասերը, ինչպես նաև հողը ախտահանել ֆորմալինի 10 տոկոսանոց լուծույթով:

Վերջին տարիները պոմիդորի վրա հայտնաբերվել է սպիտակաթև վնասատուն և պոմիդորի ժանգատիչը, որոնք տարածվել են ջերմատներում մշակվող պոմիդորներից: Սպիտակաթև վնասատուն այնքան վնաս չի տալիս, որքան ժանգատիչը, որը վնասում է բույսի վերգետնյա բոլոր մասերը: Ուժեղ վարակի դեպքում բույսերի բոլոր մասերը ծածկվում են տիզերի գաղուլներով, որը բույսին տալիս է ժանդի գույն: Պտուղների ուժեղ վնասվելու դեպքում բերքը խիստ պակասում է կամ բույսերը ոչնչանում են:

Ինչպես սպիտակաթև վնասատուի, այնպես էլ ժանգատիչի դեմ կարելի է պայքարել տիաֆոսի և ծծումբի պրեպարատներով: Տիաֆոսով պայքարը պետք է դադարեցնել պոմիդորի բերքահավաքից 15 օր առաջ:

Պոմիդորի վնասատուների և հիվանդությունների դեմ կազմակերպելով պայքարի բոլոր նախազգուշական և անմիջական միջոցառումները սինթետիկ թաղանթների տակ նոր տիպի կառուցվածքներում կարելի է ապահովել բարձր և կայուն բերք:

Տաֆդեղի մշակությունը: Տաֆդեղի մշակությունը սինթետիկ թաղանթների տակ հիմնականաբաններում հիմնականում տարվում է նույն սկզբունքներով, ինչ որ պոմիդորինը: Բայց տաքեղն ավելի ջերմասեր է, քան պոմիդորը և ծլելուց մինչև առաջին ծաղիկների կոկոնները ավելի երկար ժամանակ է պահանջվում: Աածիլ ստամալու համար տաքեղի ցանքը ջերմոցներում կամ ջերմատներում կատարվում է պոմիդորի ցանքից շուտ՝ փետրվարի 10—15-ը:

Ցանելուց առաջ սերմերը պետք է ախտահանել գրանոզանով և ենթարկել նախացանքային մշակման, կոփելով 15 օր Վորոնովա-Մակարոյի մեթոդով: Մինչև սերմերի ծլելը, ջերմաստիճանը պետք է լինի 24—26°, իսկ ծիլերը երևալուց հետո մինչև առաջին իսկական տերևների առաջանալը՝ ցերեկները

չերմաստիճանը պետք է պահպանել 14—16⁰, իսկ գիշերները՝ 10—12⁰: Առաջին իսկական տերևները երևալուց հետո ջերմաստիճանը պահպանել 24—26⁰-ի սահմաններում, իսկ գիշերները՝ 12—15⁰:

Սածիլները մշտական տեղը՝ թաղանթների տակ փոխադրելու համար պատրաստ են լինում մարտի վերջին— ապրիլի սկզբներին:

Քանի որ տաքեղի թուփը կանգուն է և բարձր (60—70 սմ), պետք է մշակել ավելի բարձր հիմնակամախքներում: Մեր կողմից առաջարկած հիմնակամախքն այդ տեսակետից հարմար է (նկ. 3):

Հիմնակամախքի երկարության մասին պետք է պատրաստել 40 սմ հեռավորության մեջ ակոսներ և թաղարներով սածիլները տնկել երեք շարքով, յուրաքանչյուր շարքում միջբուսային տարածությունը թողնելով 30 սմ (40×30 սմ, 1200 սմ² սրնման մակերես): Այս դեպքում մեկ շարքը կգնահատվի հիմնակամախքի մեջտեղից, իսկ երկու շարքը՝ կողքերից, 10—15 սմ դեպի ներս: 1 քմ-ի վրա տնկվում է 8 բույս: Սինթետիկ թաղանթների տակ պետք է մշակել տաքեղի նովոչերկասկի սորտը:

Տաքեղի մշակության ժամանակ հաճախակի ծերատման կարիք չի զգացվում, այլ խորհուրդ է տրվում 3—4 հիմնական ճյուղերն առաջանալուց հետո՝ բույսը չծանրաբեռնելու նպատակով կատարել նոր առաջացող ճյուղերի բշտում:

Մշակության ամբողջ ժամանակաշրջանում պետք է կատարել 2—3 քաղհան-փխրեցում և պահպանել ջերմությունը ու ջրի կանոնավոր ուժեղումը, խուսափելով գերխոնավությունից, որովհետև խոնավության ավելցուկի դեպքում բույսերը հիվանդանում են սնկային հիվանդություններով: Այնուհետև, մշակության ամբողջ ժամանակաշրջանում տալ 3—4 սնուցում օրգանական և հանքային պարարտանյութերով, ըստ սրում օրգանական պարարտանյութերից սնուցման համար լավագույնը թուշաղբն է:

Սնուցումների համար հանքային պարարտանյութերի դոզան նույնն է, ինչ որ պոմիդորինը. սակայն, կալիումական պարարտանյութերի փոխարեն ավելի լավ է օգտագործել մո-

խիր (հատկապես պոմիդորի, տաքեղի, բադրիչանի բույսերի շոր տերևացողոմային մասսայի այրումից առաջացած մոխիր), մեկ քառ. մետրին՝ 30 գրամի չափով:

Սինթետիկ թաղանթներով հիմնակամախքները ծածկում են մինչև մայիսի կեսերը, որից հետո հանում են և պահում պահեստներում:

Փետրվարի 10-ին ցանած և ապրիլի սկզբներին թաղանթի տակ սածիլած տաքեղի նովոչերկասկի սորտի բերքավաճը սկսվում է հունիսի սկզբներին և շարունակվում է մինչև ուշ աշուն: Սեպտեմբերի վերջերին, երբ ջերմաստիճանն իջնում է, նորից հիմնակամախքները պետք է ծածկել թաղանթներով մինչև նոյեմբերի վերջերը (մինչև տաքեղի բերքի հա-

Նկ. 9. Տաքեղը վրանած և հիմնակամախքում, սինթետիկ բաղաճրի տակ: Ձախից՝ բաց դաշտում, աջից՝ ծածկոցի տակ:

վաքելը): Առանձնապես բարձր արդյունք է ստացվում, երբ հիմնակամախքները ծածկում են պոլիէթիլենային թաղանթով, քանի որ այն շուտ է անցկացնում ուտրամանուշակագույն

և քիչ տեսանելի ճառագայթներ, որը բարերար է ազդում տաք-դեղի աճման և ղարփացման վրա, հետևապես բույսերը շուտ են ծաղկում, պտղաբերում են բուռն և բարձր բերք են ապիրտ (նկ. 9): Տաքդեղի պտուղները հավաքում են տեխնիկական հասունացման ժամանակ:

Մեր կողմից կատարած հաշվարկները ցույց են տվել, ոչ պոլիէթիլենային թաղանթի տակ մինչև հոկտի 15-ը մեկ ֆմ-ից ստացվում է 1,9—2,3 կգ տաքդեղի բերք, իսկ ընդհանուր բերքը կազմում է 8.9—9.4 կգ մեկ քառ. մետրից:

ՀԻՄՆԱԿՄԱԽՔՆԵՐԻ ՕԳՏԱԳՈՐԾՈՒՄԸ ՍԱԾԻՆՆԵՐԸ ԴԱՇՏ ՏԵՎԱՓՈԽԵԼՈՒՑ ՀԵՏՈ

Նոր տիպի հիմնականախքներում, սինթետիկ լուսաթափանցիկ թաղանթների տակ բաց գրոմնտի համար սածիլներ աճեցնելուց հետո (որպեսզի պոմիդորի և տաքդեղի սածիլները հանելուց հետո այդ ամբողջ տարածությունն ամառվա և աշնան ամիսներին աղատ չմնա) տեղում պետք է թողնել սածիլներ երեք շաբաթով, շաբաթներում բույսը բույսից՝ 30 ամ, 1 ֆմ-ի վրա թողնելով 8 բույս: Այդ դեպքում սածիլները շարունակում են իրենց աճը, մինչդեռ տեղափոխած սածիլների աճը և զարգացումը 7—8 օրով ետ է մնում այս սածիլներից:

Սածիլները տեղում թողնելուց հետո տաքդեղի մշակութային աշխատանքը հեշտանում է, որովհետև թփերը կանգուն են, իսկ պոմիդորը ոչ թե պառկեցնում են թմբի վրա, այլ: բարձրացնում լարի վրա: Դրա համար շաբաթների ուղղությունը, հիմնականախքների վրա երկու կողմից իջեցնում են ձողափայտ, որից կապում են լարը, իսկ մեջտեղի շաբաթ լարերը կապում են թամբաձողից: Յուրաքանչյուր բույսի համար կապում են բարակ թուկ և թուկի ծայրը իջեցնելով ներքև, օղակաձև կապում բույսի ցողունից ու ցողունը մեկ անգամ փաթաթում թուկին: Հետագայում բույսը ինքն է փաթաթվում թուկին և լրացուցիչ կապելու կարիք չի զգացվում:

Բույսերը լարերի վրա բարձրացնելու ժամանակ կատարում են թփի ձևավորում: Դետերմինանտ թուփ ունեցող սոր-

տերի զլխավոր ցողունը ծերատելու կարիք չկա, որովհետև նրանց ծալրաբողբոջը վերջանում է ծաղկաողկուչողով և հետագա աճը ինքնին կանգ է առնում: Լավ է դետերմինանտ բույսերի մոտ թողնել 3 ցողուն: Որպեսզի բույսերը միմյանց շատվերացնեն և չխճճվեն՝ 8—10 օրը մեկ անգամ պետք է կատարել բջատում: Բջաշվերը հետացնել մատղաշ վիճակում, նրբ դրանք 5 ամ-ից անկար են լինում և հեշտությամբ պոկվում են ձեռքով, առանց դանակի օգնության:

Պոմիդորի և տաքդեղի այս ձևի մշակութային ժամանակագրությունիկական կարևոր միջոցառումներից մեկն է բուկլիցը: Ինչպես պոմիդորի, այնպես էլ տաքդեղի առաջին բուկլիցը պետք է կատարել պոմիդորի բույսերը լարի վրա բարձրացնելու ժամանակ: Բուկլիցը պետք է կատարել ոչ թե յուրաքանչյուր բույսի համար առանձին, այլ ամբողջ շաբաթ ուղղությամբ: Բուկլիցից հետո առաջանում են համատարած թմբեր և ակոսներ, որոնք հեշտացնում են ջրման և սնուցման աշխատանքները: Քանի որ այս դեպքում վեգետացիայի շրջանը շատ է երկարում և շարունակվում է մինչև նոյեմբերի վերջերը, այսինքն՝ 200—210 օր, լուրջ ուշադրություն պետք է դարձնել սնուցման և ջրման աշխատանքների վրա: պետք է պահանջարկները աղոտական պարարտանյութերի դործածումը, որովհետև աղոտի առատության դեպքում պոմիդորը շատ է փարթամանում, թփերը հոռանում են, ստվերացնում միմյանց, որի հետևանքով ձգձգվում է ծաղկումը, պտղակալումը չավ չի ընթանում և բերքատվությունն իջնում է:»

Այս դեպքում դերակշռությունը պետք է տալ ֆոսֆորական և կալիումական պարարտանյութերին: Սնուցումների ժամանակ պետք է հաշվի առնել բույսերի հասակը. մինչև ծաղկելն ու պտղակալելը պետք է վերցնել ցածր դոզաներ՝ մեկ ֆմ-ին 20 գ ամոնիակային սելիտրա, 40 գ սուպերֆոսֆատ և 20 գ կալիումական աղ, իսկ հաջորդ սնուցումների ժամանակ՝ 30—40 գ աղոտական, 60—70 գ ֆոսֆորական և 30—40 գ կալիումական պարարտանյութեր:

Սնուցումները պետք է տալ 15 օրը մեկ: Պոմիդորի և տաքդեղի պտուղների տեխնիկական հասունացումը սկսվում է 7—10 օր շուտ և շարունակվում է մինչև ուշ աշունը: Սեպ-

Սածիլների աճեցման ինֆեարժեք տարբեր կառուցվածներում և տարբեր ծածկոցների տակ (մեկ ֆմ-ից ռուբլիներով)

Մախուսների և աշխատանքների անվանումը	Ապակեծածկ արևային ջերմոց	Վրանաձև հիմնակմախք-ներում	
		Պոլիէթիլենային թաղանթ	Պոլիամիդային թաղանթ
Կառուցվածքի արժեքը--- (ամբողջ վեգետացիայի) գումարը	0,53	0,55	0,45
Հողի նախապատրաստումը	0,05	0,05	0,05
Խնամքի աշխատանքները	0,34	0,34	0,34
Այլ ծախսեր	0,45	0,37	0,37
Ընդամենը ուղղակի ծախսեր	1,38	1,31	1,21
Վերադիր ծախսեր 50%	0,69	0,65	0,6
Գումարը	2,07	1,96	1,81
Ստացված սածիլների քանակը— 1 ֆմ-ից ա) պոմիդոր	250	250	250
բ) տաքղեղ	300	300	300
100 հատ սածիլի ինքնարժեքը ա) պոմիդոր	0,83	0,78	0,72
բ) տաքղեղ	0,69	0,65	0,6

դորի և տաքղեղի սածիլներն աճեցնելու ամբողջ ծախսերը մեկ ֆմ տարածության վրա ավելի քիչ են, քան սովորական արևային ապակեծածկ ջերմոցներում: Այն դեպքում, երբ սովորական ապակեծածկ ջերմոցներում մեկ ֆմ-ի ամբողջ ծախս-

տեմբերի վերջերին նորից ծածկում են թաղանթներով վաղ աշնանային ցրտահարություններից պաշտպանելու համար: Յուրաքանչյուր քառակուսի մետրից մինչև հունիսի 15-ը ստացվում է 1,4—1,5 կգ և ընդամենը 8—8,5 կգ տաքղեղի բերք, իսկ պոմիդորի մեկ ֆմ-ից մինչև հունիսի 15-ը՝ 5—5,8 կգ, և ընդհանուր բերք՝ (ամբողջ վեգետացիայի ընթացքում)՝ 19—21 կգ: Ասածիլները տեղում թողնելու դեպքում պտուղների ապրանքայնության տոկոսը ավելի բարձր է լինում: Բարձր և լավորակ բերք է ստացվում, երբ սածիլների մշակության ժամանակ հիմնակմախքները ծածկում են պոլիէթիլենային թաղանթով:

ՍԻՆՔԵՏԻԿ ԹԱՎԱՆՔՆԵՐԻ ՕԳՏԱԳՈՐԾՄԱՆ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԱՐԳՅՈՒՆԱՎԵՏՈՒԹՅՈՒՆԸ

Սինթետիկ թաղանթների օգտագործման տնտեսական արդյունավետությունն ամհրաժեշտ է դիտել բոլոր տեսակի ծախսումների անալիզի միջոցով, որը կատարվել է Երկրադործության գիտահետազոտական ինստիտուտում:

Բաց գրոնտում ցածր ինքնարժեքով բարձր բերք ստանալու համար բանջարաբուծական սովխոզները և կոլտնտեսությունները պետք է ամենակարևորագույն ուշագրությունը դարձնեն հիմնական բանջարային կուլտուրաների սածիլների ինքնարժեքի իջեցման վրա: Անթուլյատրելի է ջերմոցներն օգտագործել միայն սածիլներ աճեցնելու համար, այնտեղ պետք է աճեցնել նաև վաղ բանջարեղեն, հակառակ դեպքում ամբողջ շահագործման ծախսերը (ամբողջացիա, տաքացում, հողախառնուրդի պատրաստում և այլն) ամբողջությամբ կգնան սածիլների պատրաստման վրա և կբարձրանա սածիլների ինքնարժեքը:

Վերջապես կարելի է կրճատել աշխատանքի և միջոցների ուղղակի ծախսումները, եթե հողախառնուրդների մթերման և տորֆաբուսահողային թաղարների պատրաստման դեպքում տնտեսությունն օգտագործում է մեխանիզմներ և մեքենայացնում է այդ աշխատանքները:

Ինչպես երևում է 9-րդ աղյուսակից, վրամուձև հիմնակմախքներում տարբեր սինթետիկ թաղանթների տակ պոմի-

սերը կազմում են 2,03 ո., այս պոլիէթիլենային թաղանթի տակ՝ 1,99 ո., իսկ պոլիամիդային թաղանթի տակ՝ 1,84 ո.:

Վրանաձև հիմնականախճաններում սինթետիկ թաղանթների տակ սածիլները աճեցնելու դեպքում յուրաքանչյուր 100 հատ պոմիդորի և տաքդեղի սածիլների ինքնարժեքն ավելի ցածր է, քան ապակու տակ՝ սովորական արևային ջերմոցներում:

Ջերմոցներում և հիմնականախճաններում վաղ բանջարեղենի աճեցումը պետք է կատարվի ցածր ինքնարժեքով:

Բանջարաբուծական սովխոզներն ու կոլտնտեսությունները պետք է գտնեն բոլոր ոեղերվները պաշտպանված գրունտում բանջարեղենի ինքնարժեքը իջեցնելու համար: Ապակու փոխարեն սինթետիկ թաղանթներ օգտագործելու դեպքում վարունգի մշակույթյան ժամանակ զգալի չափով իջնում են կատարված ծախսերը (աղյուսակ 10):

Ինչպես երևում է աղյուսակ 10-ի ավյալներից հիմնականախճաններում պոլիամիդային թաղանթի տակ վարունգը և՛ թաղարով, և՛ առանց թաղարի մշակելու դեպքում յուրաքանչյուր մեկ ֆմ-ի վրա կատարված ծախսերը զգալի չափով քիչ են, քան միևնույն թաղանթով ծածկված սովորական տաքացումով ջերմոցներում:

Պաշտպանված գրունտի տարբեր կառուցվածքներում բանջարեղենի ինքնարժեքը (հատկապես վախունգի) ուժեղ տատանվում է, կախված տաքացման եղանակներից:

Սովորական ջերմոցներում պոլիամիդային թաղանթի տակ գոմաղբով տաքացնելիս յուրաքանչյուր մեկ կգ վարունգի ինքնարժեքը կազմում է 42 կոպեկ (թաղարային եղանակով մշակելու դեպքում), իսկ պարզեցված հիմնականախճաններում, միևնույն թաղանթի տակ և՛ թաղարով, և՛ առանց թաղարի մշակելու ժամանակ մեկ կգ վարունգի ինքնարժեքը տատանվում է 20—22 կոպեկի միջև (աղյուսակ 11):

Սինթետիկ թաղանթների օգտագործումը պաշտպանված գրունտում եկամտաբեր է և յուրաքանչյուր ֆմ-ից ստացվում է 3,21—4,26 ռուբլի եկամուտ:

Աղյուսակ 11-ում բերված տվյալներից երևում է, որ տարբեր սինթետիկ թաղանթների տակ աճեցված պոմիդորի տարբեր սորտերի ինքնարժեքը համարյա նույնն է, բայց ե-

Պարզեցված կառուցվածքի հիմնականախճանում պոլիամիդային թաղանթի տակ վարունգի մշակույթյան ծախսերը և ստացված բերքի ինձնարժեքը մեկ ֆմ-ից ռուբլիներով

Մասնատների և աշխատանքների անվանումը	Ձտաքացվող գրունտում		Բիոտաքացում, թաղարային
	թաղարային	առանց թաղարի	
կառուցվածքի արժեքը (ամորտիզացիա) գումարը	0,62	0,62	0,60
Հողի նախապատրաստումը	0,03	0,03	0,36
Թաղարային սածիլների պատր	0,12	—	0,12
Սածիլում (ցանք), մշակություն և բերքահավաք	0,25	0,27	0,26
Այլ ծախսեր	0,12	0,12	1,11
Ընդամենը ուղղակի ծախսեր	1,14	1,04	2,45
Վերադրի ծախսեր 50%	0,57	0,52	1,22
Գումարը՝	1,71	1,56	3,67
Ստացված բերքը կգ			
1961 թ.	8,400	7,830	—
1962 թ.	8,100	7,600	8,700
Մեկ կգ-ի ինքնարժեքը, ռուբլիներով			
1961 թ.	0,20	0,20	—
1962 թ.	0,21	0,22	0,42

կամ տաբերության տեսակետից ավելի շահավետ է մշակել Հիբերիդ 12 վաղահաս գիծը, որը վաղ ժամկետին առկա է ընդհանուր բերքի մեծ տոկոսը և ապահովում բարձր եկամուտ՝ յուրաքանչյուր ֆմ-ից 1,39—2,54 ռուբլի (տարբեր տեսակի թաղանթներով ծածկելու դեպքում):

Տաքդեղը պաշտպանված դրոնտում քիչ է մշակվում եկամտաբեր չլինելու պատճառով: Սակայն Երկրագործության գիտահետազոտական ինստիտուտում կատարված փորձի արդյունքները ցույց են տալիս, որ սինթետիկ թաղանթները տակ վրանաձև հիմնակմախքներում տաքդեղ մշակելիս ոչ միայն ստացվում է վաղ ժամկետի բերք, այլև՝ որոշ եկամտատ: Տաքդեղի յուրաքանչյուր մեկ կգ-ի ինքնարժեքը կազմում է 16—17 կոպեկ (միջինը վաճառվել է կգ-ը 21—25 կոպեկով). յուրաքանչյուր մեկ ֆմ-ից ստացվում է 8,23—9,40 կգ բերք և մեկ ֆմ-ից մաքուր եկամուտ՝ 0,39—0,78 ուտլի (տարբեր թաղանթների օգտագործման դեպքում):

Բանջարեղենի ինքնարժեքը որոշվում է կատարված ծախսերը բաժանելով մեկ միավոր տարածությունից ստացված բերքի քանակի վրա: Այստեղից երևում է, որ բանջարեղենի ինքնարժեքը արտացոլում է նաև պաշտպանված գրունտի կառուցումներում կիրառված ագրոտեխնիկայի ընդհանուր մակարդակը:

Սովխոզներում և կոլտնտեսություններում մասնագետները պետք է մանրամասն ուսումնասիրեն իրենց ջերմոցային արտադրության էկոնոմիկան, ուղիներ փնտրեն բերքատվությունը բարձրացնելու, դրամական հկամուտներն ավելացնելու, ֆինանսական տնտեսությունն ամրապնդելու և տնտեսական հնարավորություններն ավելի ռացիոնալ օգտագործելու համար:

Սինթետիկ թաղանթների տակ պոմիդոր և տաքդեղ մշակելիս մեծ ուշադրություն պետք է դարձնել վաղահաս սորտերի վրա, որոնք վաղ ժամկետին շատ բերք են տալիս (աղյուսակ 11):

Բանվորական ուժն ավելի լրիվ օգտագործելու համար ջերմոցների և ջերմատների հետ միասին պետք է ունենալ նաև տաքացվող գրունտ և, նույնիսկ, պաշտպանված գրունտին կից ոչ մեծ տարածությունների վրա բաց գրունտում ունենալ բանջարանոցային կուլտուրաների ցանքեր:

Ֆսիկ կառուցվածքի հիմնակմախքում բաղաճի թակ պոմիդորի մշակության ծախսերը և ստացված բերքի ինֆնարժեքը մեկ ֆմ-ից ուտլիներով

Մասնատմների և աշխատանքների անվանումը	Պոլիէթիլենային թաղանթ	Պոլիամիդային թաղանթ
Կառուցվածքի արժեքը (ամորտիզացիայի արժեքը)	0,80	0,67
ողի նախապատրաստումը	0,03	0,03
աղարային սածիլի պատրաստումը	0,15	0,15
ածիլում, մշակում և բերքահավաք	0,13	0,13
Այլ ծախսեր	0,11	0,11
Ընդամենը ուղղակի ծախսեր	1,22	1,09
Վերադիր ծախսեր 50%	0,61	0,54
Գումարը	1,83	1,63
Ստացված բերքը ֆմ-ից կգ		
ա) Մայիսի 12/20—4 1961 թ.	9,04	8,20
1962 թ.	8,76	7,66
բ) Հիբրիդ 12 1961 թ.	9,07	8,06
1962 թ.	8,56	7,38
Մեկ կգ-ի ինքնարժեքը ուտլիներով		
ա) Մայիսի 12/20—4 1961 թ.	0,20	0,19
1962 թ.	0,21	0,21
բ) Հիբրիդ 12 1961 թ.	0,20	0,20
1962 թ.	0,21	0,22

ԱՌԱՋԱԴՐԱՆՔՆԵՐ

Հայկական ՍՍՌ Արարատյան դաշտավայրի կլիմայի և միկրոկլիմայի անալիզը, ինչպես նաև բանջարեղենի (վարունգ, պոմիդոր, տաքդեղ) և սածիլների աճեցման պայմանների ուսումնասիրությունը սինթետիկ լուսաթափանց թաղանթների տակ թուչլ է տալիս անելու հետևյալ առաջարկությունները:

1. Օդի ջերմաստիճանի տատանումները հիմնականապես բնական, սինթետիկ թաղանթների տակ դանդաղ են ընթանում, որի հետևանքով նպաստավոր պայմաններ են ստեղծվում բույսերի աճման ու զարգացման համար:

2. Չտաքացվող գրունտում, թաղանթների տակ ստեղծվում է հողի և օդի լավագույն ջերմային ռեժիմ:

3. Ըստ լուսային ռեժիմի լավագույն թափանցիկությունների պոլիամիդային ՊԿ—4 պերֆոլ տեսակի թաղանթը, որը գերազանցում է ապակուն. սրանից քիչ էս է մնում պոլիէթիլենային թաղանթը:

4. Նպաստակահարմար է բաց դաշտի համար սովորական արևային ապակեծածկ ջերմոցների փոխարեն պոմիդորի և տաքդեղի սածիլներն աճեցնել վրանաձև կառուցվածքի (նկ. 3 և 4) հիմնականապես բնական, սինթետիկ թաղանթների տակ:

5. Բաց դաշտում պոմիդորի և տաքդեղի սուսվել բարձր բերք (ապակու համեմատությամբ) ստացվում է, երբ սածիլներն աճեցվում են պոլիէթիլենային թաղանթի տակ:

6. Պոլիամիդային թաղանթի տակ վարունգն աճում ու զարգանում է ճշանակալիորեն արագ. սերմերը մշտական տեղում ցանելիս պտղի տեխնիկական հասունացումը պոլիէթիլ-

լենի համեմատությամբ 3—5 օր շուտ է սկսվում, իսկ բաց գրունտի համեմատությամբ՝ 25—27 օր, ուստի երկարում է նաև պտղատվության շրջանը և ստացվում է ավելի բարձր բերք:

7. Վարունգի ընդհանուր բերքը, ատուգիչի (բաց դաշտ) համեմատությամբ, պոլիամիդային թաղանթի տակ ավելանում է 3—3,5 անգամ:

8. Բաց դաշտի համեմատությամբ սինթետիկ թաղանթների տակ արագանում է պոմիդորի և տաքդեղի աճն ու զարգացումը և ստացվում է վաղ ժամկետի բարձր բերք:

9. Ավելի եկամտաբեր է վաղ գարնանը թաղանթների տակ աճեցնել Հիբրիդ 12-ը, որը Մայակ 12/20—4 սորտի համեմատությամբ 7—8 օրով շուտ է հասունանում և մինչև հուլիսի 1-ը տալիս է 2 անգամ ավելի բերք, քան Մայակ 12/20—4-ը:

10. Սինթետիկ թաղանթների օգտագործումը եկամտաբեր է թեկուզև փոխվի սեզոնը մեկ անգամ:

11. Քիմիական արդյունաբերության և համապատասխան գիտահետազոտական ինստիտուտների առջև անհրաժեշտ է խնդր դնել բանջարաբուծության կարիքների համար արտադրել սինթետիկ թաղանթներ, որոնք չկորցնեն իրենց սկզբնական ֆիզիկա-մեխանիկական հատկությունները և օգտագործվեն երկու տարուց ոչ պակաս:

Ներածություն	3
Սինթետիկ թաղանթների տեսակները և ֆիզիկա-մեխանիկական հատկությունները .	7
Գործադրվող կառուցվածքները և թաղանթների ամրացման մեթոդները	11
Միկրոկլիման տարբեր ծածկոցների տակ ջերմոցներում և հիմնակրմախքներում	17
Սինթետիկ թաղանթների տակ բաց դաշտի համար սածիլների աճեցման ազդոտեխնիկան .	22
Քանջարային և փուխուրանների մշակութային ազդոտեխնիկան տարբեր թաղանթների տակ, շտաքացվող գրունտում	32
Հիմնակրմախքների օգտագործումը սածիլները դաշտ տեղագիտիկուց հետո	49
Սինթետիկ թաղանթների օգտագործման տնտեսական արդյունափետությունը	51
Առաջագրանքներ .	57

Խմբագիր՝ Հ. Հ. Ղազանչյան, նկարիչ՝ Գ. Սարգսյան
 Գեղ. խմբագիր՝ Ա. Մամաչանյան, տեխ. խմբագիր՝ Վ. Եզանյան
 Վերստուգող սրբագրիչ՝ Ե. Զաբեհյան

ՎՖ 01340

Պատվեր 64

Տիրաժ 1000

Հանձնված է արտադրության 14/XI—1963 թ.:

Ստորագրված է տպագրության 9/IV—1964 թ.:

Քուլը՝ $84 \times 108^{1/32}$, տպ. 3,75 մամ.—3,07 պայմ. մամ., հրատ. 2,7 մամ.:

Գինը՝ 7 կոպ.:

ՀՍՍՏ Մինիստրների սովետի մամուլի պետական կոմիտեի պոլիգրաֆ արդյունաբերության գլխավոր վարչության № 1 տպարան, Երևան, Ալավերդյան փող. № 65: